

1. A já pasu v Arkansasu (samson)

Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek
D A
A já pasu v Arkansasu, děsně mě to baví,
G D A D
času a času, pasu a pasu, a všechny jsou tak zdravý,
G D A D
času a času, pasu a pasu moje ovce, moje krávy.

2. Až mi bude dvacet let (Samson & spol.)

- Až mi bude dvacet let, tak koupím sobě loď,
Dmi C Dmi C Dmi G
sbalím holku jako květ a řeknu „na loď pojď“,
C Dmi G C
a když se bude zdráhati, když posedne ji strach,
Dmi C Dmi C Dmi G
tak hned ji začnu líbati v tý lodi na vlnách,
F C B^b F C G
a když se bude zdráhati, když posedne ji strach,
C Dmi G C Dmi G C Dmi G
tak hned ji začnu líbati v tý lodi na vlnách.
- Až mi bude třicet let, to budem chlapíci,
všichni budou závidět mi háka na špici,
[: a loď už bude samej šrám, však holka jako květ,
a v lodi malej porcelán mi bude dovádět. :]
- Až mi bude šedesát, tak řeknu „johoho“,
svý pádlo chytnu zase rád a dám se do toho,
[: dívce zlíbám smutnou líc, pak vobepluju svět,
až mi bude o pět víc, tak snad se vrátím zpět. :]
- Až mi bude dvěstě let, to dávno budu spát,
mý kosti budou práchnivět, však přesto bych byl rád,
(C) (Dmi) (G) (C)
[: kdyby mý tělo studený do rakve nedali,
(Dmi) (C) (Dmi) (C) (G) (C)
i s lodí ať je pohřbený na břehu Sázavy. :]

3. Balónek (Samson)

- Modrá je jako balónek ta naše zem,
jeví se prý tak každému, kdo letí sem,
Emi D
po věky nad hlavou mraky ženou,
Emi C A⁷ D
radujem se i trápíme za tenkou stěnou.
Emi⁷ D
  - Po různých kolejích do čtyřech stran vlaky jedou
Emi⁷ C A⁷ D
k cílovým stanicím, on každý má svůj cíl,
Emi⁷ D
stejně nás nakonec na jednom nádraží svedou,
Emi⁷ C A⁷ D
nádraží, dobrou noc, a pak už jen „na neviděnou“.
  - Pospolu, a přece každý sám žijem svůj den,
pro lásku, pro závist, na očích všem,
ztracení, každý z nás své blízké hledá,
černá k černé a k bílé bílá vrána sedá.
- R:
3. Nad horou vševěd posvítil na další den,
všichni jsme dávno na nohou, pomalu jdem,
do kopců pastýři ovce ženou,
zvonečky zní, na neviděnou, na neviděnou ...

4. Blond holka (Samson)

- Bydlela u nás ve vchodu blondatá holka, žádná dáma,
G C G Ami G D⁷ G
Hmi Ami C Hmi G D⁷
kluci ji zvali na sodu, říkala: díky, já radši sama,
C G D⁷
vlasy malinko přes čelo a do nosu trochu jí přšelo,
G C G
tak dívčí, až to bolelo,
C G C G C G D⁷ G
a já se styděl, jen jsem ji viděl, na co v mý hlavě se myslelo.
- Prázdniny spadly do léta, jen vítr rozvál pampelišky,
ta dívka jela do světa a já pro ni verše strádal z knížky
a jenom v noci ve spaní bral jsem jí hlavu do dlaní
a špatně šlo mi vstávání,
ten, kdo si počká, ten prý se dočká, takže mi zbylo to če-
kání.
- Ještě noc voní děvčaty, už vlaštovek jsou plný dráty
a cesty zjara počatý jsou konce sukni rozevřátý,
některé letní příběhy končí bez lásky, bez něhy,
tak i můj skončil pod sněhy,
nesmělý trouba, co trochu moc hloubá, vzbuzuje vždycky jen
úsměvy.
- Umřel rok, asi hodně pil, už zase kvetou vlčí máky,
každě svou šanci uchopil a nased' na svý vlastní vlaky,
každě svou vlastní kolejí, tak lidé lásku ztrácejí,
tak končí každý, kdo klame ji,
a svobodná máma chodívá sama s kočárem naší alejí.

5. Ber nebo dej (Samson)

- Pověz, proč máš tak bleďou tvář,
A Hmi⁷ A D
A D E
kdepak ti, holka, ublížil,
D A Hmi⁷ A
zlej pocit má snad každě z nás,
D
kdo někdy dívku ošidil.
  - Bolí mě víc, když musím říct,
že jsem si sama na vině,
chtěla jsem moc a nemám nic,
lásku a kluka taky ne.
Hmi D A
- R1: Buďto ber nebo dej, to je hra, co světem mává,
Hmi D Hmi
stará lidská hra, je věcí svědomí,
D A
buďto ber nebo dej, to je hra, co každě hrává,
Hmi D E
a málokoho neskloní.
- R2: Buďto ber nebo dej, blázen, kdo se vyhrát snaží,
ještě větší, kdo se snaží jenom brát,
buďto ber nebo dej, k čemu je teď síla paží,
kdo brát chce, musí občas dát.
- Pověz proč máš mrzutou tvář,
třeba tě trápí svědomí
pád z oblaků na zem už znáš,
a vidíš, známe ho i my.
  - Kdo z vás ho zná, ten ví, že já
pár nocí nemohla jsem spát,
co spraví čas, ví každě z nás,
už srovnal daleko víc ztrát.

R1:
R2:

6. Cestou do Strážnice (Samson)

1. G $G_{sus4} G$ $Ami_4^7 sus$
 Dávno vykvet' hrách, já chodil po horách
 Hmi $B^b mi$ $Ami_4^7 sus G G_{sus4} G$
 a dlouze námět na písničku hledal,
 $G_{sus4} G$ $Ami_4^7 sus$
 u zaprášených cest i na dálnicích z měst,
 Hmi $B^b mi$ $Ami_4^7 sus G G_{sus4} G$
 po hospodách s traktoristy sedal.
- R:** $G+$ D_{sus4} G $Ami_4^7 sus C$ G
 Na poutích vesnické zábavy viděl jsem, a všude hráli
muziku, co uši unaví, z rádia hity, co znali. $D^7 G$
 2. Já na jih směrem jel, co v horách nenašel,
 jsem najít chtěl tam, kde to vínem voní,
 až na jedný z těch cest já potkal město měst,
 housle zpívají a cimbál zlatě zvoní.
- *** $G+$ $D_{sus4} C$ D
 Strýcové i tetky, Ondrové i Bětky,
 Cmi G $G_{sus4} G$
 no a písničky, co dávno život napsal,
 $G_{sus4} G$ $Ami_4^7 sus$
 já zpíval ze všech sil a hlas moc nešetřil,
 Hmi $B^b mi$ $Ami_4^7 sus G$
 až noc uprchla tak, jak stádo koní.
- R:** Tři dny jsem ukládal do hlavy, pozorně napínal uši,
 zpívání kovbojů z Moravy zahřálo srdce i duši.
- R:** Zůstaly mi někde pod kůží ty písničky z loňského léta,
 prostý jak výšivka z podhůří, voňavá skořice mletá.
3. Já už nic nehledal, jen usedl a psal,
 a den chutnal jak nedozrálá slíva,
 na cestě někam dál já k srdci jsem si vzal,
 že dobře je tam, kde si každé zpívá,
 Hmi $B^b mi$ $Ami_4^7 sus G$
 a jedno je co, hlavně, když si zpívá ...

7. Černá lodice (Samson & spol.)

1. Ami C $Emi F$ C
 Slyšte smutnou příhodu a zavřete se v putyce,
 Ami C H^7 E
 až vás pozve na vodu ten přízrak černý lodice,
 Ami C Dmi E
 slyšte smutnou příhodu, budete mít výhodu,
 Ami C E $Ami D F$ Ami
 pozvala mě k noční plavbě k ústí Lužnice.
2. Plula nocí do dále a kolem spaly vesnice,
 ponocní nám mávali a budily se slepice,
 plula nocí do dále, v lese sovy houkaly,
 černý vlny valily se kolem lodice.
- R:** G F E
 Hej, tůň se blíží, vlny šíří děsnou paniku,
 G F E
 hej, už je tady, ďábel píše černou kroniku.
3. Vtom lodice promluvila, volá: „Přestaň pádlovat,
 čeká dole bílá víla, kdo ji vidí, ten je rád,
 bílá víla spanilá, pro tebe mě posílá,
 vona stůně na dně tůně, nechce sama spát.“
4. Ten, kdo žije, nechce k víle, volám: „Počkej, lodice,
 se mnou si moc neužije, protože jsem z vesnice,
 se mnou si moc neužije, ať spí sama, bestie,
 ať ta víla s jiným lýchá na dně Lužnice.“
- R:**
5. Lodice se nedala, už praská pádlo dřevěný,
 vidím, že mi nelhala, že ďábel juká z peřejí,
 lodice se nedala, sem-tam se mnou strkala,
 víry řvaly, v proudu stály skály zježené.
6. Voda, ta je silnější, a svaly mý nic nezmohou,
 ryby, raci, korejši mi lížou hlavu ubohou,
 voda, ta je silnější, víla už mě konejši,
 Ami C E
 plujte sami, kamarádi, chrápu pod vodou,
 Dmi E Ami
 chrápu pod vodou, hej, chrápu pod vodou ...

8. Curriculum vitae (Samson)

1. Dmi
Už jsem dost zažil, prošel nahoru i dolů
 A
a taky jsem se nechal zlákat od náboru,
 Gmi C^7 F Dmi
vždyť něco podepsat, to přece jde tak snadno,
 Gmi C^7 F A
jen když si zkrátím vojnu, tak ať žije Kladno!
2. Šachty a válcovny, tam, kde to voní dřinou,
valcírů, horníků a já svou vlastní vinou,
kluk chvíli po vojně urvanéj ze řetězu,
když platěj' obstojně, tak to i pod zem vlezou!
- B^b C^7 F
R: Co nás tam takhle přišlo, co jsme měli plánů,
 Gmi A B^b
za první vejplatu jen džíny a pár flámů,
 C F Dmi
elita z ubytovny, dům mladých horníků (hutníků),
 G C^7
dvě postele, jedna skříň v malým kamrlíku.
3. Když ptáčka lapají, tka zpívají mu hezky,
dodneška slyším pána, co mluvil jak z desky:
co všechno brigádníkům, jaká zařízení,
dnes už vím dobře: nevěř, když ve smlouvě není!
4. Někteří přivykli a zůstali tam dodnes,
většina zmizela, to čas je někam odnes',
mně z města nechtělo se na vesnici domů,
tak jsem šel do hutí a k požárníkům k tomu.
- R:**
5. Já nechtěl do smrti bydlet na ubytovně,
znám spoustu starejch chlapů, co tak žijou skrovně,
buďto se rozvedli, či nenašli tu svoji,
a byty stejně nejsou, pitím smutky hojí.
6. Tak jsem se pochlapil a z ubytovny zmizel,
ženatej sehnat byt je taky pěkná svízeľ,
když občas potkám známý, kteří jak já ví to,
jak je na ubytovnách, je nám trochu líto.
- R:** Kluků, co zastavili svůj čas v zastavárně,
nečetli nikdy od Steinbecka Na plechárně,
do práce někdy jen, ať žije sladký čtvrtek,
a z oken hospod chytaj' život, co jim utek'.

9. Dagmar (Samson)

1. Říkala, že se Dagmar jmenuje A A_{sus4}
 $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$
a v očích měla ze slov zkratky
 $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi^7$
a že se dneska prvně miluje,
 Hmi^7 E E_{sus4}
a já chtěl budík strkat zpátky.
2. Říkala, že se Dagmar jmenuje,
to když jsme třetí sklenku pili,
a že se zítra ráno stěhuje,
tak že chce oslavit tu chvíli.
- $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$
R: Navečer otevřel jsem okno,
 $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi^7$
padaly hvězdy, ona spala,
 $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi^7$
a já si v duchu tiše přál,
 Hmi E
aby se nestěhovala.
3. Tak jak si přeje tisíc mladíků
bláznivý sny, když padá hvězda,
já připojil se k stovkám básníků
a přání se mi velký nezdá.
4. Třeba: aby spadl zrovna dům,
kam Dáša stěhuje se zítra,
je to však činžák, a tak sousedům
nepopřál bych dobrého jitra.
- R:** A tak jsem okno zase zavřel,
přítisk' jí k sobě a šel spát,
známe se vlastně jen pár hodin,
ráno se tomu budem smát.
5. Napsala, že se Dagmar jmenuje
a k tomu připsala i příjmení
a ještě adresu, kde studuje,
myslím, že je to dobrý znamení.
6. Můžu jí třeba poslat obálku
anebo za ní dojet stopem,
vždyť je to sotva dvě stě kiláků
a láska nemá se brát hopem,
 E A
a láska nemá se brát hopem ...

10. Divadelní bosanova (Samson)

1. Slova jsou pouta a Amorek lhář,
pokrytec z kouta líčí si tvář,
stárnou mu ruce a zničil si hlas,
po první půlce se potil a třás'.
2. Komická dvojka, říkáš si „klaun“,
salto a stojka, entré jak faun,
žonglujem s noži, hrázda rozráží vzduch,
nad prázdnou lóží alespoň nějaký vzruch.
- R: Budem vás bavit, kupte si los,
fakír Ben Said chodí po jehlách bos,
peru ti prádlo a zašívám vztek,
hospodský kyvadlo, zvuk heligónek.
3. Okresní města a zapadáček sál,
vyčpělá gesta a myslivců bál,
tu hanácký kroje, tu valašky zas,
jsme umělci z Tróje - vždycky přesní jak čas.

R: $G \quad C^{maj7}$

4.=1. + se opil a zhas' ...

11. Dálko daleká (Samson & spol.)

1. Když jde večer slunce chrápat za modravez les,
zaplápolá zlatý západ, hned bych do něj vlez',
stýská se mi po tý zemi, co se skrejšvá za horou,
zamířím k ní v okamžení svou toulavou pohorou.
- R: Dálko daleká, tuláků jsi láska odvěká,
jenom kdybys jednu vadu neměla,
kdyby sis nás nedržela od těla,
dálko, dálko, koho zmámíš, ten se načeká.
2. Táhnou pouští, bahnem, křovím, do červených skal,
táhnou k řekám oranžovejím, k zlatejím kobylám,
rychlík v barvě pomeranče míří k žlutejím horám,
až se vrátím zpátky k Manče, zlíbám ji a zvolám:
- R: Dálko daleká, tuláků jsi láska odvěká,
jenom kdybys jednu vadu neměla,
kdyby sis nás nedržela od těla,
dálko, dálko, kdo tě chytí, ten ti naseká.
3. Táhnou za ní přes pohoří sedmdesát let,
tam, kde západ tudě hoří, vorvanej jsem kmet,
zlatá země pořád couvá jak divoký zvíře,
jako panna nelíbaná směje se mý víře.
- R: Dálka daleká tuláků je láska odvěká,
jenom kdyby jednu vadu neměla,
kdyby si je nedržela od těla,
dálko, dálko, kdo tě chytí, ten tě voddělá,
dálko, dálko, dálko daleká ...

12. Divoký peřiny (Samson)

1. Je ticho u koly, ta naše cokolí, ještě, že tak,
jsou dole závory, našimi názory projel se vlak,
jsme trochu jiní ze dne na den, tak jakoby, jakoby nic,
ze stolu sklídím a odejdu zadem,
ze stolu sklídím a odejdu do ulic.
2. Je zvláštní pocit sám sobě nosit polední čaj,
je zvláštní pocit tvý známý prosit, jestli tě znaj',
za nitky táhla a zlomila pádla bublina nos
a o tvý křivky vzpomínky nevěrný,
a o tvý křivky vzpomínky metať' los.
- R: Divoký peřiny, lapání po dechu,
a zněly vteřiny jak nehty na plechu,
filmový dostihy, náhody u lota,
veliký výstřihy a paní samota,
veliký výstřihy a paní samota.
3. Počítám vteřiny, záhyby hladiny, abych to měl,
za sebou strašidla s tou vůní líčidla našich těl,
na sopce do tance hrálo se na šance, ale co teď,
ledový skoby tajemný zloby,
ledový skoby držej' tu zeď.
4. Zkusím to načisto, jen chvíli Mefisto, chvíli jen tak,
ještě mám alibi, přece jen, co kdyby odjel ten vlak,
úroda vláhy, že vyjetý dráhy ztratily hlas,
plachty a trámy, přijedem za vámi,
plachty a trámy, přijedem mezi vás.

R:

13. Ej, háčku II. (Samson & spol.)

Na dně je žrádlo, voda je vzala,
na dně je žrádlo, voda je vzala,
háček naříká: „To jsem si dala,“
háček naříká: „To jsem si dala!“

14. Ej, háčku I. (Samson & spol.)

Ej, háčku, háčku, háčku zelený,
ej, háčku, háčku, háčku zelený,
koukej na cestu, jsou tam kameny,
koukej na cestu, jsou tam kameny.

15. Emigrantův valčík (Samson)

1. C Dmi^7 G C
Jsem zralý a úspěšný chlap,
 Emi Dmi^7 G
vlastním Chevrolet, Mazdu a Saab
 Dmi^7 G C F
a sám Donald Trump, ještě když býval tramp,
 C Dmi^7 G C F
zpíval druhý hlas k mým písním z pamp
 C Dmi^7 G C G
za svitu lojových lamp.

2. Jsem zralý a úspěšný muž,
ba i v Oxfordu hráli mi tuš
(zná mě Harvard, exprezident Bush),
směj se, jak chceš, moje bříško a pleš
svědčí o tom, co dosáh' jsem už,
já - zralý a úspěšný muž.

Dmi^7 E F
R: Glo glo glo glo glo glo glo glo glo glo glo tfuj,
 A^7 Dmi^7
vaše whisky, toť jelení lůj,
 C
jó, na ajrkoňak má i ajznboňák,
 D^7 G G^7
Dubonnet jest nápoj můj.

3. Jsem zralý a úspěšný muž,
budťo odejdi, anebo kuš,
já dvanáctkrát svět projel jsem tam a zpět
a všem ženám slíbal jsem růž,
jenže nějak jsem v prdeli už.

16. Franta a pádlo (Samson & spol.)

C Ami
R: Jedinej můj kamarád je pádlo dřevěný,
 C G C
mám to pádlo pořád rád a kašlu na ženy.

C G^7
1. Když Franta ztratil Madlu a zahnal trápení,
 C
a zahnal trápení, a zahnal trápení,
 G^7
tak slíbil svému pádlu, že se s ním vožení,
 C
že se s ním vožení, že se s ním vožení.

2. Jak pádlu podal ruku, vtom pádlo zajecí,
[: hned pádlo zajecí, :]
můj milej zlatej kluku, mý štěstí největší,
[: mý štěstí největší. :]

R:

3. To pádlo je mu věrný, však zadkem nekroučí,
[: zadkem nekroučí, :]
že nemá voči černý, se Franta kormoutí,
[: se Franta kormoutí. :]

4. Že neříká mu „líbej“, to Frantu žere moc,
[: to Frantu žere moc, :]
je Franta z toho divnej a nespí celou noc,
[: a nespí celou noc. :]

R:

5. Když pluli řekou divou, tak zmámil Frantu sen,
[: zmámil Frantu sen, :]
že viděl svoji milou na břehu s ešusem,
[: na břehu s ešusem. :]

6. A ze sna volá: „Madlo, pojď ke mně zpátky zas,
[: pojď ke mně zpátky zas, :]
já nechci už to pádlo, já chci tvůj zlatej vlas,
[: já chci tvůj zlatej vlas.“ :]

R:

7. Tu uronilo pádlo tři slzy ze smoly,
[: tři slzy ze smoly, :]
a hned Frantovi spadlo do zelený vody,
[: do zelený vody. :]

8. Pro tvoje voči, Madlo, je Franta mrtvej muž,
[: Franta mrtvej muž, :]
teď nemá už to pádlo, a i ty fuč jsi už,
[: a i ty fuč jsi už. :]

17. Frajer (Samson)

1. A D^9 A D^9
 Byl frajer, často jsem ho vídal,
 A D^9 A A_{sus4} A
 co hlavou prorazí i zeď,
 Hmi_4^7sus
 jen kafe s rumem snídal,
 E_{sus4} A D^9 A
 a když se rval, tak vždycky vyšel se ctí.

2. On jako trička holky snídal
 a každou chtěl mít zrovna teď,
 měl styl, a ten si hlídal,
 a vlastní heslo: „silnejm přeje štěstí“.

- R:** A E_{sus4} A^6 A^{maj7}
 Frajer byl, když vyšel do ulic,
 A E_{sus4} A^6 A^{maj7}
 vždycky on, jen on, a kdo je víc,
 Dmi^7 $\frac{C^\#mi^7}{A}$ Hmi_4^7sus A A_{sus4} A
 [: vždycky nejvíc vypil, všechno platil
 H_4^7sus E_{sus4} A D^9 A
 a obdiv potřeboval jako vzduch. :]

3. Pak jsem se z města jinam ztratil
 a byl pryč skoro pátej rok,
 když zpátky jsem se vrátil,
 já slyšel o něm spoustu divnejch zvěstí.

4. V hospodě za rohem se klátil,
 čekal, kdo zaplatí mu lok,
 včera ho někdo zmlátil,
 svou sílu ztratil v bitkách na předměstí.

- R:** Frajer byl, když vyšel do ulic,
 vždycky on, jen on, a kdo je víc,
 ten sekáč první třídy měl kamarádů kolem jako much,
 vždycky nejvíc vypil, všechno platil
 a obdiv potřeboval jako vzduch,
 hej, zastav, právě stojíš na rozcestí,
 tak zastav, právě stojíš na rozcestí,
 kde je tvý heslo „silnejm přeje štěstí“?

18. Hraju dál (Samson)

1. Ami F^7
 Kytara se mnou učňovský prošla léta,
 Ami F^7
 vojenský taky, dávno je po nich veta,
 E Ami
 splnilo se mi přání, to když jsem propad' hraní
 F^7 E
 a mával kytarou jak mistr světa.

2. Možná i mohla za moji první lásku,
 i když jsem hrál jen písničky opsaný z pásku,
 pak psal jsem vlastní pro ni, my love že létem voní,
 a marně hledal pro rým správnou hlásku.

- R:** C
 Víím, že má pro nás velkej význam
 Dmi^7
 do rána hrát, a rád to přiznám,
 G^7 Dmi^7 G^7
 dumky večerní když ráno rozmělní,
 Dmi^7 G G^7
 spát jdu na zem, tlačí záda, prsty bolí, hlava padá,
 C
 dál budu zpívat, na co stačím,
 Dmi^7
 nespěchám nikam, není za čím,
 G^7 C Ami
 když kolem poledne mě slunce nadzvedne,
 F G^7 C
 hraju dál a nohy sotva vláčím.

3. Anglicky řval jsem, se třemi akordy vyšel,
 smál by se jistě Angličan, kdyby mě slyšel,
 k češtině jsem se vrátil, pubertu čas když krátil,
 dobrý to bylo, s léty jsem na leccos přišel.

4. Že je to fuška, když mají ladit dva hlasy,
 a není nutný mít půl metru dlouhý vlasy,
 že je to prostě krása, když přesně šlape basa
 a zrovna teď že je to ono, no teda asi.

R:

19. Helen (Samson)

1. D
Silnice jsou vlhký k ránu,
 Gmi D
já vzpomínám na tvý oči, Helen,
na chléb s máslem, bílou kávu,
 Gmi D
tělo hebký jako trávu, Helen,
 Emi $F\#mi$
udejchanej polibek
 G B^b D
se špetkou strachu, že se někdo dívá,
to zbylo ti z tvejh patnácti
 E^9 Gmi D
i s úsměvem, co rozpaky zakrývá.
2. Dál jsou to vlasy žlutý tak,
že ve slunci se na ně dívat bolí,
a tváře zvlhlý od potu,
co při polibku zachutnají solí,
oči svítí v letních ránech
někdy víc než slunečnice květ,
to všechno, Helen, poukázkou je
na pár dalších spokojených let.
3. Silnice jsou vlhký k ránu
a s nima i moje oči, Helen,
vzpomínám, jaký to bylo,
stop' jsem vůz, co jede kilo, Helen,
[: oběd dám si v bistru v městě,
kam jsem vlastně vůbec nechtěl jet,
potkám tě zas za pár pátků,
pro pár dní snad nezboří se svět. :]

20. Jaro (Samson)

1. D
Kam letí mraky, kam spěchají ptáci,
to ví jenom vítr, co pírká jim ztráci,
 Ami^7 D
a básníci po ránu nesmělí,
v podkrovích hnízda a v kalužích žáby,
i dívky, co čápy a vránu k nám vábí,
 Emi^7 A^7 D
po jedné krátké noci dospějí.
 $\frac{Emi}{G}$ $\frac{Emi}{F\#}$ C A^7
R: Je jaro, je jaro a kvetou podběly,
 $\frac{Emi}{G}$ $\frac{Emi}{F\#}$ Emi A^7
všechny pěkně vzalo a honem někam odjeli,
 D
odložím svoje starosti k ledu,
ať škarohlíd má svou škaredou středu,
 Emi A^7 D
já světím svoje modrý pondělí.
2. Kdejakej moula je vážnej jak v lednu,
sám sebe si váží a supluje vědmu
a o životě vlastně houby ví,
pořád by žvanil a bůhvíco řešil,
když padlej jseš na hlavu, klidně si zešil,
totiž, milej zlatej, já vím svý.
- R:**

21. Ježíšek (Samson)

1. D $\frac{D}{C\#}$ $\frac{D}{H}$ $\frac{D}{A}$ G C A^7 D
Je Boží hod, a tak přijde vhod kuře i vepřový
 $\frac{D}{C\#}$ $\frac{D}{H}$ $\frac{D}{A}$ G C A^7 D
a punč a grog a zlatavý mok, rypáček růžový,
 G $F\#mi$ Emi A^7 Hmi $F\#$ G A^7
šampaňský a kaviár, na kapry nečeká smrt,
 D $\frac{D}{C\#}$ $\frac{D}{H}$ $\frac{D}{A}$ G A^7 D
je Boží hod, čas teplých bot, a hubenej je leda chrt.
 D^6 Emi A^7
R: Ježíšek a s ním Děda Mráz zajisté přijdou mezi nás,
 D^6 Emi A^7 D
Pére Noel, ba i Santa Claus, Nastěnka, hloupej Honza, Mikymaus.
2. A zatím pod strání dávno už spí broučci i Karafiát,
kde je ta noc, kdy svítili moc a hodný měl Pánbůh rád,
každej, kdo jak oni žil pokorně a nebyl škrt,
[: později či dřív o vánocích pod stromečkem našel dárek.
:]
- R:**

22. Jako já (Samson / Huberták)

1. G
Dlouho jsem čekala, než někdo zastaví,
 C D G
na dálnici padal podvečer,
kdo vezme holku, co má nohy bolavý,
 C D G
a k tomu ještě srdce, bohužel,
 Cmi G
potom brzdy, a když stál,
 Hmi Ami D
s úsměvem kluk mi otvíral
 G
a svět byl krásnější i za sklem špinavým,
 C D G
o sobě mi cestou povídal.
- R:** G Ami^7
Jako já do tmy se díval, jako já písničky znal,
 D Ami^7 D G D
jako já smál se a zpíval, jak říkal, tedy aby nezaspal.
2. Kolik jen touhle trasou jezdí šoférů,
jenom náhodou se my dva můžem znát,
život, co příkládal mi spousty malérů,
začal se mi hezkej zase zdát,
jenom blázen chtěl by víc,
mně stačí, že ti můžu říct:
štěstí je hrou, co začla jedním z večerů,
pojď se snažit se mnou neprohrát.
- R:**
3. Kolikrát ven se ještě oknem podívám,
v ulicích je prázdno ospalý,
už nechci věřit ani vězním hodinám,
čas má kroky hrozně pomalý,
někdy těžko usínám,
když pozdě vracíš se mi sám,
než v nočním tichu uslyším tvůj kamión,
konečně jak dole zastaví.
- R:**
- R:**

23. Já jsem Sammy z Alabamy (samson)

Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek
D A
Já jsem Sammy z Alabamy, říkají mi „samče“,
G D A D
chodí sem dámy zvečera samy pár dní za Komanče,
G D A D
chodí sem dámy zvečera samy, jinak mamča zamče.

24. Já namaloval dům (Samson)

1. Já namaloval dům, kde okna byly čisté,
Dmi⁷ F G⁷ C
kde na ně nelepili listy zbůhdarma na svátek,
Dmi⁷ F⁺ D⁺
já namaloval dům, kde lidskej úsměv platí,
Dmi⁷ F G⁷ C
ne že se hnedka ztratí, a nejde naplánovat na pátek.
- *: Já namaloval dům bez zbytečnějš hesel, fráží,
Emi⁷ Ami
kde se lidi rádi schází a kde smějí, co chtěj', říct,
D⁹ G G⁷
F[#]
já namaloval dům, co má jen sedm pater,
C Dmi⁷ F⁺ D⁺
Dmi⁷ F G⁷ C
kde je nájem za pakatel a kde nechtěj' pořád víc,
Emi⁷
obraz jsem postavil na rohu ulice,
Ami Ami⁷
kde si ho může koupit každej za babku,
Emi⁷
a pak jsem čekal týdny, čekal měsíce,
Ami
kdo koupí obraz domu bez zmatků,
D⁷
a lidi řekli: „Obraz? Fantazie!
F Fmi
To jsme se spletli, kdopak tak dnes žije?“
Emi⁷ A⁷ Dmi⁷ G
a kýčem nazvali ten můj dům.
2. Ten obraz, kde je dům, kde si lidi věří
a mají čistý prahy v dveřích a zřídka slychaj' pláč,
tak jsem ten obraz schoval a zamknul na tři zámky,
z mých očí zbyly slánky celej večer v tenhle den.

25. Já vedu svou (Samson)

1. Hlavu jak to kamení, úsměvy mi nejdou,
G Ami⁷
D
dopis jako kondolenční zpráva,
G Ami⁷
Vodnár je můj znamení, všechny smutky přejdou,
D G
říká máma, to se holkám stává.
C Hmi C D G
R: Jenže já vedu svou, že cenu nemá nic,
Ami⁷ D
když srdce stůně, s jinou milej spává,
C Hmi C D G
já vedu svou: no řekni, co je víc
Ami⁷ D G
než láska - ani prachy, ani sláva.
2. Po obloze pŕlměsíc, do tmy okna svítí,
náhončí po nočních barech bloudí,
hloupejš holec čím dál víc chytaj' do svých sítí,
láska jako kšefty pod podloubím.
G Ami⁷ D G
R: + než láska - ani prachy, ani sláva ...

26. Karneval (Samson)

1. Kolikrát šel jsem ránem sám, až sníh můj stopy zmát',
Emi C Ami C H⁷ Emi
C Ami C H⁷ Emi
kolikrát nohy můj hledaly cíl, když soumrak zlát',
C Ami D G
opodál, v očích úsměv, kterej hráł,
Ami F[#] H⁷ Emi
co se smál, já ji vídal, já ji znal,
C Ami H⁷ Emi
můj přání dá holku, co jsem miloval.
D⁷ G
R1: Můj svět byl karneval, noc nebo den jsem nepoznal,
Ami H⁷
vždyť měl jsem vše, co měl jsem rád, já chtěl bych vrátit
Emi
zpátky těch pár chvil,
D⁷ G
čas běží dál, a toho bych se nenadál, že to, čím dřív byl jsem,
Ami H⁷ Emi
je jen vytrženejš list a pryč je smích.
2. Kolikrát šel jsem ránem sám, až sníh můj stopy zmát',
kolikrát nohy můj hledaly cíl, když soumrak zlát',
opodál, než jít k ní, já zůstal stát,
kolikrát, tyhle stopy nejsou znát,
tak honem dál, nové ráno začíná.
- R2: Proč svět je rub a líc a všechno, někdy míň než nic,
já ptám se Buška z Velhartic po pátejš flašce,
kde tě, k čertu, mám,
a proč si tady hlavu lámu pro nějakou jó cizí dámu,
kdo by zastavit chtěl čas, já měl ji rád.
3. Na na na ...,
opodál, než jít k ní, já zůstal stát,
kolikrát, tyhle stopy nejsou znát,
tak honem dál, nové ráno začíná.
- R2:
R3: Na na na ...

27. Karolína (Samson)

1. Stanou se věci, že až v prsou zabolí,
 tak jako mně, každému z vás,
 ten hledá lásku, ten zas prázdný údolí,
 a všechny usmiřuje čas,
 tak někdo prožil spoustu pěkně hloupejch let,
 za nic nemohl, no prostě jen tak žil,
 není to dávno, co byl rozdělenej svět,
 člověk nevybírám, kde se narodil.

2. Potkal ji za rohem, jó, zrovna šestnáct pryč,
 nejhezčí z pouličních víl,
 a láska zasáhla ho horce jako bič,
 do těch dob s žádnou nechodil,
 pak jenom toulání a básně jenom jí,
 léto plné vláhých nocí, horkých chvil,
 princezna Pampeliška, do který byl pryč,
 a pak najednou s tím osud zatočil.

R: Karolína, Karolína, Jižní Karolína v dálce za mořem,
 snad se ještě budil u potoka ve stráních,
 její Jumbo Jet už kroužil nad městem.

R:

3. Dodnes to na něm leží jak zlý znamení,
 už je to dvacet let či víc,
 ze srdce básníka je smutný kamení,
 zda za to stála, těžko říct,
 jsou ženský, co vám celej život rozsvítí,
 ale taky ty, co zhasnou celej svět,
 šedivej chlap, co myslí už jen na pití,
 smutnej pomník z pěkně vypečenejch let.

R:

28. Katce (Samson)

1. Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou,
 dal bych narazit mince s malou Katkou,
 žlutý jako lán v odpoledním žáru,
 jsem však jenom kmán, co brnká na kytaru.

2. Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
 vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,
 přece volný pád má rádo každé ptáče,
 a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.

R: Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
 kluci se schovali v houští a holky se koupou jen tak,
 takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou,
 přemýšlím, zdali půjde to, být aspoň tři týdny s Katkou, hm.

3. Rotným být bych chtěl nebo generálem,
 to bych nevelel, spokojil se s málem,
 Katka dosvědčí, že když se velí „pozor!“,
 lásce nesvědčí velmi přísný dozor.

4. Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
 vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
 aby i ta má nemusela vstávat,
 a když volno má, tak proč ho naddělávat?

R:

5. Nejsem pilotem ani panem králem,
 nemám žádnou moc a nejsem generálem,
 písně zkouším psát obrace i hladce,
 slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

29. Kdo napsal ještě kratší píseň (Samson)

G
 Já!

30. Kdo ví, co bude pak (Samson)

1. C Ami^7 Dmi^7 G^7
 C Ami^7 Dmi^7 G^7
Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,
kdo ví, co bude pak, až otevře je víc,
 F G^7 C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{Ami}{G}$
[: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou,
 Dmi^7 G^7 F G^7 C
a v davu půjde si či v čele procesí. :]
2. Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,
kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,
[: co bude vlastně zač - zbabělec nebo rváč,
chladný jako sníh či hořet jako vích. :]
3. Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,
kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,
[: zda se jen otřeše, anebo ohne se,
zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :]
4. Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá,
kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,
[: bude mít zelenou, či klesne v kolenou,
a zdali bude svět za pětadvacet let. :]
5. Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude,
kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,
[: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak,
ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :]

31. Kdo ví (Samson)

1. D E
 G D
Kdo ví, proč mi pořád v uších zvoní,
jestli dozvím se, kdo na mě vzpomíná.
2. Můj sen, stádo poplašených koní,
možná máma, možná milá proklíná.
- R:** Emi^7
 D
Jsem na cestě ven a v hospodě zdám se
jen když končí den, pak zaháním v dálce
 Emi^7 D
mý svědomí zlý, co nade mnou s tmou vyhrává,
 Emi^7
jsem na cestě ven a u čáry bílý
 D
mě skelety aut vezou co chvíli
 Emi^7 A
na jiné flám a do jiných míst, nežli znám.
- 3.=1. Emi^7 A^7
•: Co už jsem zkazil a co rozmetal jsem zas,
 D
to stěží napravím,
 Emi^7 A^7
všem blízkým ublížit co nejmíň chtěl bych včas,
 Emi^7 A^7
i když se léta nesnažím.
- 4.=1. **R:**
- 5.=1.

32. Léto (Samson)

1. C Dmi^7
 C Dmi^7
Léto začalo svou druhou půli,
stíny delší jsou a špičatý,
 F G^7 Emi^7 A^7
u vody jsme s klidem boty zuli,
 Dmi^7 G^7
a padli jako stromy podťatý,
 C Dmi^7
léto zdárně chystá vlastní konec,
 C Dmi^7
většina má po dovolený,
 C G^7 Emi A^7
študáci už dělaj' zase, aby měli v zimním čase
 Dmi^7 G^7 C C^7
čím zaplatit pivo studený.
- R:** Dmi^7 G^7
 Emi^7 A^7
Na září připravují autobusy,
maj' náskok před počasím, co psí kusy
 Dmi^7 G^7
zatím moc nevyvádí, pročpak asi
 C C^7
šetří si síly už na horší časy,
 Dmi^7 G^7
v obchodech už se chystaj' na vánoce,
 Emi^7 A^7
jak prodaj' ležáky a v novém roce
 Dmi^7 G^7
rukou si potřešem a jaro je tu,
 F G^7 C
potom zase hurá k létu.
2. Léto začalo svou druhou půli,
nedočkavých holek není moc,
většinou je jiní uhranuli,
zkraje léta teplejší je noc,
léto zdárně chystá vlastní konec,
hlupák, kdo si holek nevšímal,
je tu ale podzim celý, brigády a hlavně chmely,
ať si pospíší, kdo zameškal.

R:

33. Laciný víno (Samson)

1. $C \quad \frac{C}{H} \quad Ami \quad \frac{Ami^7}{G}$
 Po noci krátké a po milování
 $\frac{Ami^7}{F\#}$
 zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
 $C \quad G^7 \quad C \quad G \quad G^7$
 co bolí, to je to laciný víno,
 $C \quad \frac{C}{H} \quad Ami \quad \frac{Ami^7}{G}$
 po noci plné cigaret kouře,
 $\frac{Ami^7}{F\#}$
 byls' jako tajfun, já jako bouře,
 $C \quad G \quad C$
 to bolí, to je to laciný víno.
 $E \quad E^7$
 Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
 Ami^7
 útržky večera vytanou,
 $E \quad E^7$
 tak jako stébla se tonoucí chytá,
 $Dmi \quad Dmi^{maj7} \quad Dmi^7 \quad G^7$
 hledám tvou adresu napsanou,
 $C \quad \frac{C}{H} \quad Ami \quad \frac{Ami^7}{G}$
 napsals' ji sirkou vypálenou
 $\frac{Ami^7}{F\#}$
 na krabičku cigaret zpola plnou,
 $C \quad G^7 \quad C \quad G \quad G^7$
 k ránu pilo se laciný víno.
- R:** $C \quad Emi^7 \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{F\#} \quad G \quad G^7$
 Večery fajnový, u láhve litrový
 $C \quad Emi^7 \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{F\#} \quad G$
 se miluji namátkou holky, co málo ví,
 $E \quad E^7 \quad Ami^7$
 když hlava potom bolí ráno
 $Dmi^7 \quad G^7$
 a spát se chce, je nedospáno,
 $C \quad Emi^7 \quad Ami \quad \frac{Ami}{G} \quad \frac{Ami^7}{F\#}$
 večery fajnový tak končívaj',
 $G \quad C$
 to je to laciný víno.
2. Po noci krátké a po milování
 zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
 co bolí, to je to laciný víno.
 Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
 útržky večera vytanou,
 tak jako stébla se tonoucí chytá,
 hledám tvou adresu napsanou,
 adresu někdo vynesl s košem,
 tak vidíš, holka, rázem je po všem,
 to bolí, to je to laciný víno.

R:

34. Místa (Samson)

1. $D \quad D^{maj7}$
 Místa za lesem blízko skal
 $D^6 \quad D^{maj7}$
 má někdo blíž a někdo dál,
 $D \quad D^{maj7}$
 místa, co hledal s hejny vran,
 $D^6 \quad D^{maj7}$
 kam buďto s partou, nebo sám choďval,
 $Emi^7 \quad A^7 \quad D$
 jak běží čas, tak v každém z nás ty místa čekají.
- R:** $Emi \quad A^7$
 Možná už dnes, možná už zítra
 $D \quad \frac{Emi^7}{A}$
 vyrazí cestou někde k horám,
 $D \quad Emi^7$
 aby zas vítr slyšel foukat po kopcích,
 $D \quad Emi^7$
 aby svou tvář nastavil vodám,
 $G \quad D \quad C \quad A^7$
 omyl z duše hřích,
 $D \quad Emi^7$
 aby, až sejde dolů k polím,
 $D \quad Emi^7$
 aby mu víru v lidi nepopálil mráz,
 $D \quad Emi^7$
 aby všem křivdám, který bolí,
 $G \quad D \quad C \quad A^7 \quad D$
 nedal nikdy hlas, nikdy víc.
2. Uštvání hradbou pohledů,
 zalito srdce do ledu,
 jak by je stvořil Andersen,
 má každej z nás jako zlý sen
 pár sousedů,
 a proto snad je z duše rád, že místa čekají.

R:

35. Mé milé (Samson)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & A \\ Jsi, & moje\ milá, & jako\ ta\ zahrada, \\ E_{mi} & (G) & A \\ podobná & na\ jaře\ břízkám, \\ E_{mi} & G \\ a\ když\ tě\ vidím, & tak\ hned\ mě\ napadá, \\ A \\ jestli\ tě\ získám. \end{matrix}$
2. Jako to dítě, když mámu zazlobí,
vztekám se a se vším třískám,
udejchanej běžím čtyři poschodí,
z oken na ženský pískám.
- R: $\begin{matrix} A^{maj7} & A^7 & D & H^7 & A \\ Z\ refýže\ tramvaj\ zazvoní, & budí\ se\ dům, & den\ zabil\ pátou, \\ A^{maj7} & A^7 & D & H^7 & A \\ dlouho\ jsem\ byl\ jak\ na\ trní, & upíjel\ rum\ a\ srkal\ čaj\ s\ mátou, \\ F & G & A & F & G & A \\ v\ slabinách\ bolí\ a\ nejde\ spát, & myšlenky\ po\ stěnách\ skáčou, \\ F & G & A & F & G & A \\ chtěl\ bych\ tě\ horkou\ milovat\ a\ točím\ s\ tužkou\ jak\ s\ káčou. \end{matrix}$
3. Kde asi vzala ses ve zdech šedivejch,
bledá, až u srdce svírá,
že nejsi zdejší, ze zdí špinavejch
někdo na tebe zírá.
4. Žárlím, ach, žárlím na cizí pohledy,
kdekdo tě očima svlíká,
když spolu jdem, cítím ty ohledy,
tak sliny jedovatý stříkám.
- R: $\begin{matrix} Z\ refýže\ tramvaj\ zazvoní, & budí\ se\ dům, & den\ zabil\ pátou, \\ dlouho\ jsem\ byl\ jak\ na\ trní, & upíjel\ rum\ a\ srkal\ čaj\ s\ mátou, \\ v\ slabinách\ bolí\ a\ nejde\ spát, & myšlenky\ po\ stěnách\ skáčou, \\ F & G & A & F & G & A \\ chtěl\ bych\ tě\ horkou\ milovat\ a\ píšu\ verše, & co\ pláčou, \\ F & G & A \\ a\ točím\ s\ tužkou\ jak\ s\ káčou\ \dots \end{matrix}$

36. Modlitba vodáka (Samson & spol.)

1. $\begin{matrix} C & A_{mi} & F & G \\ Ať\ jsou\ šlajsny\ plný\ vody, & ať\ jsou\ vlny\ mohutný, \\ C & A_{mi} & F & G \\ aby\ naše\ něžný\ lodí\ nedrnčaly\ vo\ šutry, \\ C & A_{mi} & F & G & G \\ ať\ mě\ peřej\ prudce\ vcuene, & ať\ tam\ vlítnu\ s\ kurází, \\ C & A_{mi} & F & G & C \\ až\ můj\ tělo\ v\ noci\ usne, & ať\ ho\ nechaj' & komáři. \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} A_{mi} & F & G \\ Vždyť\ je\ toho, & Bože, & málo, & vod\ tebe\ chci\ jen, \\ C & F & G & C \\ aby\ nás\ tvý\ slunce\ hřálo\ tenhle\ letní\ den. \end{matrix}$
2. Ať je každej z naší bandy samej smích a pohoda,
ať užijem spoustu srandy, ať se kudlou nebodá,
ať se všichni kamarádi, co se sejdou na vodě,
naučí hrát na kytary, ať to frčí v hospodě.
- R:
3. Ať mám holku-kamaráda, ať se liší vod husy,
ať mě má ta holka ráda, pádlovat už nemusí,
pojedu s ní, kam si přeje, až na hříšný Tahití,
ať se na mě hezky směje a nedělá „ty-ty-ty“.
- R: $\begin{matrix} F & G & C \\ +\ [: & [: & [: & tenhle\ letní\ den\ \dots & :] & :] & :] \end{matrix}$

37. Moc vyhlížíme vzhůru (Samson)

- *1: $\begin{matrix} C & D^7 \\ Čím\ to, & zdá\ se\ mi, & i\ když\ žijem\ na\ zemi, \\ F & F_{mi} & C \\ s\ hlavou\ zdviženou\ moc\ vyhlížíme\ vzhůru. \end{matrix}$
- *2: Když letní klekání nás pozve do strání,
svoje štěstí ryjem na stromovou kůru.
1. Oklamání lidmi bez citu,
 $\begin{matrix} C & D_{mi}^7 \\ Oklamání\ lidmi\ bez\ citu, \\ E_{mi}^7 & D_{mi} \\ které\ nezažívá, & že\ jsi\ tu, \\ C & D_{mi}^7 \\ a\ pro\ vlastní\ hloupost\ všechno\ kolem\ boří, \\ E_{mi} & D_{mi}^7 \\ doufat\ chce\ se\ nám, & že\ na\ Zemi \\ E_{mi} & F \\ zbyde\ něco\ víc\ než\ kameny \\ E^7 & A_{mi} & D_{mi}^7 \\ nebo\ pouště, & nad\ kterými\ slunce\ hoří, \\ F & F_{mi} & C \\ pouště, & nad\ kterými\ slunce\ hoří. \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} C & D^7 \\ Kam\ jdou\ ty\ davy\ uspěchaný, & kam\ jdou\ na\ cesty\ nepoznaný, \\ F & C \\ kam\ jdou, & kde\ čas\ ztrácí, \\ A_{mi}^7 & D^7 \\ svůj\ sen\ o\ výšce\ nad\ oblaky\ měl\ ten, & kdo\ jako\ dítě\ taky \\ F & C \\ sám\ chtěl\ výš\ než\ ptáci. \end{matrix}$
2. Uzavření v městech po léta
od míst, z nichž jsme rostli do světa,
naším dětem někde na dně duše schází,
když se v noci budí z polosnu,
námi směřovány do kosmu,
povídání babek o vodnicích z mláží,
povídání o vodnicích z mláží.
- R: $\begin{matrix} Kam\ jdou\ ty\ davy\ uspěchaný, & kam\ jdou\ na\ cesty\ nepoznaný, \\ kam\ jdou, & kde\ čas\ ztrácí, \\ zas\ výš, & a\ zatím\ tady\ dole, & kde\ jsou\ louky, & lesy, & pole, \\ tím\ hůř\ své\ dluhy\ splácí. \end{matrix}$

3.=2.

*1:

38. Nádraží (Samson)

1. D G D D^{maj7}
 Smutný perón, ospalý je nádraží,
 D G A^7
 na kolejích není žádnéj vlak,
 G D Hmi
 jsem tu sám, a to mě trochu zaráží,
 E^{mi7} A^7 D
 a snad pojede aspoň nákladák.

R: D G D D^{maj7}
 Víc takovejchhle nádraží,
 D G A^7
 víc prázdných kolejí,
 G D Hmi
 jsem jak strom, co zůstal v zimě bez listí
 E^{mi7} A^7 D
 a čeká, až ho zjara zahřejeí.

2. Píšu ti své čtyři řádky, drahý můj,
 snad ti na pár neděl vystačí,
 nechci zůstat jak tohle prázdný nádraží,
 tichý, smutný, plný bodláčí.

R:

3. Člověk má mít jednu lásku překrásnou,
 která je jak na obloze pták,
 ty máš dvě, a jednu trochu nejasnou,
 a já mám dost už všech Jobovejch zpráv.

R:

R:

39. Naděje a touhy (Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek)

1. C
 Přišel jsi odněkud z hor,
 F
 ještě děšť na kabátku,
 Fmi G
 dvě modrý slunce v očích
 C $\frac{C}{H}$ A^{mi} $\frac{A^{mi}}{G}$
 uprostřed vánočních svátků,
 Dmi $F+E^7$ A^{mi} F Dmi
 a řek' jsi: tady budu spát,
 Fmi G C G
 a řek' jsi: tady budu spát.

R: C
 Naděje, co pláčou na papíru,
 touhy lidí co ztratili svoji víru,
 Dmi
 život malovanéj v dotazníku,
 Fmi G
 srdce tvarovaný do perníku,
 C
 naděje, co pláčou na papíru,
 touhy lidí, co ztratili svoji víru,
 Dmi
 lásku milenců až do svítání
 Fmi G
 na věži, kde lidem po klekání
 C
 se zastavil čas.

2. Ten čas ti otupil hrot
 všech myšlenek, které šly s tebou,
 co se dnes v koutku krčí
 a prsty je i v létě zebou,
 snad jen lokty jim narostly víc,
 když k ránu slunce vyšlo do ulic.

*: E^{mi7} $D^{\#mi7}$
 Dmi^7 G
 Pak víčka sevřená a jen se nedívat,
 vzal jsi kytaru a zkusil vyzpívat.

R:

3. Přišel jsi odněkud z hor,
 říkal jsi, že místa znáš,
 kde písničky umírají,
 když vítr jim potrhá plášť
 a v hlavě z nich nezbylo nic,
 když k ránu slunce vyšlo do ulic.

*:

R:

40. Na konečné stanici v pět (Samson)

1. Na konečné stanici v pět autobus stál,
 já vím, z dřív lásky jsem tam znával,
 na konečné stanici v pět autobus stál,
 já vím, tam zrána bude nával,
 já vím, tam zrána bude nával.
 na konečné stanici v pět, i tak to stačí,
 projít se o kousíček dál, když jsme byli mladší,
 na konečné stanici v pět autobus stával, z dřív to znám, hej!
2. Vzpomenout smím, co je to let, kdy jsem tu hrál
 svý blues všem holkám, co jsem znával,
 kdyby tak šlo vrátit to zpět, říct bych si dal,
 co s tím, no tak to radši zabal,
 co s tím, no tak to radši zabal!

R:

41. Nepište stížnosti na básníky (Samson)

1. Nepište stížnosti na básníky, nepište je, nepište je,
 maj' v hlavě zmatek i tak veliký a dobře je, a dobře je,
 když píšou své verše s jasnou hlavou
 a jen podle svého přesvědčení,
 těžko psát o mlze nad Vltavou,
 i tak je toho dost kolkolem k zastavení.
- R1: Točí se, točí hlava už jenom z pomýšlení
 na rány zleva, zprava, když krev se v žilách pění,
 točí se, točí hlava, zem houpe pod nohama,
 točí se, točí hlava, slovíčka utíkají pod rukama.
2. Nepište stížnosti na folkáče, nepište je, nepište je,
 když zpívaj', radostí srdce skáče a dobře je, a dobře je
 pro činy nalézat správná slova
 a pravdu vyzpívat bez zábrany,
 lež bude lží vždycky, zas a znova,
 a pravda musí bolet, život je zamotaný.
- R2: Točí se, točí hlava už jenom z pomýšlení
 na rány zleva, zprava, když krev se v žilách pění,
 točí se, točí hlava, zem houpe pod nohama,
 ten bere a ten dává, slovíčka utíkají pod rukama.
3. Napište stížnosti na zlé lidi, napište je, nepište je,
 většinou hlupáci černé vidí a dobře je, a dobře je
 počítat s těmi, co netíží je
 závist a vztek a co nejsou slepí,
 řeči se vedou a pivo pije,
 já chci mít čistý ruce, špína se rychle lepí.
- R2: + slovíčka utíkají pod rukama ...

42. Nic tolik nebolí (Samson)

1. V zádech kraj rybníků a sítí i pole rovná jako stůl,
 zapal mi cigáro, bílejší pruh svítí, aufák už cesty spolknul půl.
- R: Nic tolik nebolí jak návrat s večerem,
 říkej si cokoli, zítra je všední den,
 starosti neodbytné jak noc do oken se snáší,
 nic tolik nebolí jak návrat k pŕlnoci,
 když světla města dálkou svítí do noci
 a v hlavě běží film pomalu slábnoucí zas další.
2. Za zády vinice a stráně i sklípky hluboké jak tůň,
 v hlavě hučí jak po těžké ráně, snad jenom řidič neusnul.
- R:

43. Na útěku (Samson)

1. Sotva ráno jsem vstal, už začal na lidi lov,
 jó, každej ho zná, kdo s rádiem vstává,
 záplava pravd a záplava slov
 mužů a žen, co láká je sláva.
- R: Verbíři davů s krutou minulostí
 svádící politickou řež,
 snad mě můj zdravěj rozum neopustí,
 v patách je mám, běž kam běž.
- R: Verbíři davů s krutou minulostí
 svádící politickou řež,
 snad tě tvůj zdravěj rozum neopustí,
 v patách je máš, běž kam běž.
2. O pátý odjíždí můj vlak do lesů a do polí,
 zas podražil lístek, tak pojedu blíž
 hledat si místa, kde život nebolí,
 pro lásku dům, bytelnou skrýš.
- R: Za zády superpravdy politiků,
 stejně se jich půlka změní v lež,
 klidně si přiznám, že jsem na útěku,
 na útěku, to mi věř.
- R: Za zády superpravdy politiků,
 stejně se jich půlka změní v lež,
 klidně si přiznej, že jsi na útěku,
 na útěku, to mi věř,
 jó, na útěku, to mi věř, na útěku ...

44. Obluda (Samson & spol.)

- Ami
1. JÓ, dvěstě nás tam bylo na brize do Číny
C *E*
 a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
F *G* *C* *E*
 a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
Ami *C* *G*
 křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

R: *C* *F* *C* *F*
 Já tady nebudu, já vidím vobludu,
C *F* *C* *G*
 já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
C *F* *C* *F*
 chyťte tu vobludu, sežere palubu,
C *F* *C* *E* *Ami*
 tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěstě sáhů a ploutev přes hektar
 a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
 a rozčileně mrká svým vokem jediným,
 a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

R:

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
 zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
 když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
 poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

R:

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
 zalehl u zábradlí a házel flaškama,
 když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
 tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

R:

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
 však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
 pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
 my slezli zase dolů a chlatali jsme dál.

Ami

R: + ach, ich, och, ach ...

45. O té velké cestě vpřed (Samson)

- E*
1. Nevím, jak je starý svět, já znám ho jen přes třicet let,
F#mi *H* *E*
 kam míří, kam míří,
 už tolik slibů slyšel jsem, a všechny odvál příští den
F#mi *H* *E*
 jak chmýří, jak chmýří.

R: *F#mi* *H*
 Pán, který lžičkou cink', nám cestu nabízí svůdnou,
C#mi
 tak opojnou jak drink, tak nenáročnou, schůdnou,
A *C#mi*
 a kdo by nešel s ním, vždyť takový je člověk,
F#mi *F#7* *H*
 rád vznáší se jak oblaka či dým.

2. Jako každá z mnoha cest, i tahle musí někam vést,
 či spíš měla, či spíš měla,
 vždyť šli jsme po ní tolik let, až deště nás chytil cestou vpřed
 a chladil čela, a chladil čela.

R: Pokud o tom vím, tak párkrát jsme si zašli,
 trvalo to dýl, nežli jsme cestu našli,
 a bylo by zlatý, kdyby to bylo hned,
 dřív, nežli všichni ukážou nám paty.

3. Zas další pán už zacinkal a ukazuje někam dál
 a všem se líbí, tak moc se líbí,
 ať rozmyslí si každý sám: na to nemám a na to mám,
 než něco slíbí, než něco slíbí.

R: Za ta léta vím, že život není kismet
 a mozek že je tím, čím mělo by se myslet
 a nenaletět hned, i když jsem přesvědčen,
 že s každým dnem je o malinký kousek lepší svět.

4.=1.

46. Parťáci (Samson)

1. Sedáme si s vínem k honky-tonky rádiu,
na jakýchkoli vlnách chcem se nechat nést,
každou větu překládej, no tak honem, honem,
na exotických vinětách záběry z neznámých měst.
- R1:** Hledali jsme Tasmánii nebo co, modrý nebe, platinový oblaka,
i pod stolem v nádražní hospodě, všude, kde je šance nějaká.
2. Nad rozbitým džbánem stojíme jak blázni,
ty svatý krásný roky měle velkej spěch,
Katka vzala roha, Zuzana je v lázni,
šmejdy, drahý auta, a nám stéká pot po zádech.
- R2:** U kotníků opálených plotýnek a stánků od loterie,
u vyprodaných divadelních okýnek a zvuků periferie.
3. Utratíme drobný na zpáteční lístek,
pro pořádek děláme s tím trochu drahoty,
a mí parťáci už sedí na klíčových místech,
obklopeni chladnou chutí přetvářky a samoty.
- R3:** Na parníku smutných pohledů, pod slunečníky malovaných řas,
na papíře salámmových obědů každý byl vždycky jedním z nás.
- R1:**
- 4.=3. + parťáci už sedí na klíčových místech,
obklopeni chladnou chutí přetvářky a samoty ...

47. Průšvihovej den (Samson)

1. To ráno jsem trochu zaspal a pak v zámku zlomil klíč,
mám den, průšvihovej den,
takže než jsem z domu vypad', jedenáctá byla pryč,
prostě hroznej smolař jsem,
a než mi stopnul auťák, to byl dlouhej čas,
jel pomalu jak hlemýžď, no že prej nikam nemusí,
pak slabý kafe v motorestu, vem to řas,
a nákladák, co, místo aby jel, spíš jenom rámusí.
- R:** Mám den, průšvihovej den,
i autobus mi ráno roha vzal, když jsem k tobě jel,
čert vem, jízdní řády vem,
pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den.
2. Ve tři jsem tě doma hledal, no, a tys tam nebyla,
mám den, průšvihovej den,
napsal vzkaz a na dveře ho za kukátko zastrčil,
třeba jsi šla jenom ven,
že čekám do půl šestý, pak mi jede vlak,
na nádraží v restauraci, tam, co nejsou ubrusy,
a když jsi přišla, deset minut zbylo pak,
abysi mi řekla, že už jezdit nemusím.
- R:** + pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den ...

48. Poslední kabriolet (Samson)

1. Polykám nasucho a zahřívá mě dech,
 F C^7
 Gmi C^7
říkám si: „Tak už toho jednou provždy nech,“
 F C^7
vždyť zase nepřijde a budu si plést
 Gmi C^7
rafičky hodinek a ulice měst,
 F G
nikdy nic neřekne a nechce si číst,
 Gmi C
když poštou posílám jí za listem list,
 F
a kdyby viděla, tak bude se smát,
 C Gmi C^7
jak růže kradený strkám za kabát.
- R: F Dmi B^b C^7
Poslední kabriolet, ohohó, jsem já, a je mi sto let,
 F Dmi B^b C^7
jsem křeslo s tíhou hosta, ohohó, od jedné sčítám do sta,
 F Dmi B^b C^7
poslední Juan jsem Don, zvon zvoní „don-diri-don“
 Gmi C^7 F
a hvězdy nad mou hlavou střídají levou-pravou.
2. Zůstávám sám nad sebou v údivu stát,
z jakýchžte dálek lze mít někoho rád,
někdo by plakal, jiný do něma pil,
někomu v počítači náhodou zbyl,
možná nás dělí jen pár směšných pater
a je to něco jako pravidla her,
vždyť každá víra staví do prázdna most,
a spadlých mostů - těch už bylo dost.

R:

49. Podnájem (Samson)

1. Na samotě dřív jsem žil, v duchu toužil po městě,
 H E $D^{\#}mi^7$ $C^{\#}mi$ H
 E $D^{\#}mi^7$ $C^{\#}mi$ H
brzy mi dům těsněj byl, kam se vrtnout, povězte,
 $C^{\#}mi$ $F^{\#}$ H E $F^{\#}$
rodiče a sestra s mužem s druhým děckem na cestě,
 H E $D^{\#}mi^7$ $C^{\#}mi$ H
tak jsem sehnal podnájem na Žižkově za dvě stě.
2. Starej vlhkej pavlačák bez topení, bez vody,
záchod zvanéj „společňák“, nebytový prostory,
bydlí nás tu v řadě sedm, vodu máme na chodbě,
žijem takhle ze dne na den, málo víme o sobě.
- R: $C^{\#}mi$ $F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$
Platíme dost, dvě stě, kdo má štěstí,
 E H $C^{\#}mi$ $F^{\#}$
jak kdo to chytne, jak kdo má kliku,
 $C^{\#}mi$ $F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$
u piva vzteky zatínám pěsti
 $C^{\#}mi$ H $C^{\#}mi$ $F^{\#}$
a vedle u souseda noc plná křiku.
3. Na mejdanech do rána, na koncertech po klubech,
bohémem jsem z neznáma, i když s léty ztrácím dech,
kamarádi ubývají, každěj jde po svý cestě,
a já žiju v pavlačáku na samotě ve městě.
- R:
4. Když zavíraj', nechce se mi na pavlač, kde jsem tak sám,
čekať holý čtyři stěny, samotu ve městě mám,
ještě potmě věci balím, knížky, spacák, kytaru,
na samotu vlakem ranním jedu bydlet postaru,
jedu bydlet postaru, jedu bydlet postaru ...

50. Polopravda o hrubé mouce (Samson)

1. Polohrubá mouka přilákala brouka,
 C Dmi G C Dmi G C
 Dmi G C Dmi G C
on se z vůle boží neustále množí.
2. V mouce bílý barvy tetelej' se larvy,
konzument se zubí, když vržou mezi zuby.
3. Žereme je všicky, makrobiotický,
knecht i papaláši, od držek se práší.

51. Pohoda (Samson)

1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda,
 že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda,
 když jsem se ho ptal, jakpak dneska je,
 říkával „pohoda“,
 měl malej byt, ženu a dvě děti,
 v pět vstával do práce, domů šel v půl třetí,
 noviny pod paží, cukroví pro děti,
 zkrátka pohoda.
 Po domě se povídalo: ten má asi příjem,
 zatímco my nadáváme, vesele si žije,
 a hlavně paní Šulcová ze sousedního bytu
 poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.
2. Paní Šulcová psala dopisy,
 co jsou zvláštní tím, že nemaj' podpisy,
 no a ty, úrade, no a ty počti si,
 kdo, kde a kolik,
 díky paní Šulcový, jejímu dopisu
 rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
 ač není podpisu, je třeba přešetřit,
 autor se bojí.
 Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,
 jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
 a i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
 lepší na něj dávat pozor, kdo si má být jistej.
3. Včera se stěhoval od nás pan Svoboda
 na nějakou samotu někde u Náchoda
 a já vím určitě, není to náhoda,
 a tak trochu se bojím,
 že brzo i my budem hledat samoty,
 bydlení na stálo, nejen o soboty,
 kvůli pár Šulcovej, no a vím na tuty:
 o to nestojím.
 Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
 zjišťuji to ponenáhlu a málo se mi líbí,
 že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,
 že lidi zdravím úsměvem a odpovídám:
 [: pohoda ... :]

52. Píseň pro šedivou hlavu (Samson & spol.)

1. Jó, zahrajte mi, plavci, jak míval jsem to rád,
 mám pádlo pořád těžší a očím se chce spát,
 už do vlasů mi vítr svý stříbro nafoukal,
 jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.
- R1:** Až vobrátím se naposled za zemí modravou,
 za pískem zlatým jako med, za slámou pod hlavou,
 tam bendža hrály samy a holek plný stany,
 tam neštípaly mouchy a ohně plály tmou.
2. Jó, zahrajte mi, plavci, vo létu dávnejch dní,
 kdy tykaly nám hvězdy a louky voňavý,
 kdy po houpavejch pláních na pádla vítr hrál,
 jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.
- R2:** Ten, kdo má hlavu šedivou, ke šlajsně musí plout,
 ta šlajсна končí hladinou, co nemá vratiproud,
 tam Celsius se nehne, ať v noci, nebo ve dne,
 tam vlahej vítr zpívá pod šlajsnou poslední.
- R1:**
3. Jó, zahrajte mi, plavci, o šlajsně poslední,
 že proudí krátkou nocí, a pak se rozední,
 a zahrajte to nahlas, bez vás bych se jí báł,
 jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál,
 a potom plujte dál, a potom plujte dál ...

53. Pojdme spát (Samson)

1. Když se zpívá píseň poslední,
 svítí světla pouliční, zháší v sále,
 ve sváteční den či ve všední
 konec je tu pojednou rychle a nenadále.
- R:** Pojdme spát, a nebudeme kazit tuhle chvíli,
 pojdme spát, vždyť hodin už je moc,
 před námi je další den jasný a bílý,
 pojdme spát, tak dobrou noc,
 pojdme spát, a nebudeme kazit tuhle chvíli,
 hodiny už bijou na věži,
 před námi je další den jasný a bílý,
 ať sněží nebo nesněží.
2. Když se zpívá píseň poslední,
 myslet můžem na pár přátel, co je známe,
 zítra se jak jindy rozední,
 kolik dní a známostí před sebou ještě máme.
- R:** + ať sněží nebo nesněží ...

54. Píseň smolařských plavců (Samson & spol.)

*: Tlejou, tam pod vodou tlejou a už je jich moc,
smolařských plavců, co ke dnu zvou,
tlejou tmou zelenou, důlky jim zejou, v očích maj' noc,
 $C \quad G \quad C$
zní jejich vábení nad vodou,
 $C \quad G \quad C$
zní jejich vábení nad vodou,
 $C \quad G \quad C$
zní jejich vábení nad vodou.

1. Když nikdo tě nemá rád a nečeká tě máma,
 $C \quad G \quad C$
volají plavci, co ke dnu zvou,
 $C \quad G \quad C$
tak vem si tu modrou loď a pojed' kousek s náma,
 $C \quad G \quad C$
zní jejich vábení nad vodou.

2. Hej, voda je dobrej kluk a hned je plná péče,
hó-hó, hó-hou,
dovede pohladit a každá někam teče,
hó-hó, hó-hou.

R: Hejbat pádlem, to je džob,
 $C(D) \quad G(A) \quad C(D)$
volají plavci, co ke dnu zvou,
spleť ten džob, hned máš mokrej hrob,
 $G(A) \quad C(D)$
zní jejich vábení nad vodou.

*: Tlejou, tam pod vodou tlejou a nechte je spát,
smolařský plavce, co ke dnu zvou,
ženou se nad nima dychtivý stíny, co každěj měl rád,
[: zní jejich vábení nad vodou, :]
 $D \quad A \quad D$
zní jejich vábení nad vodou.

3. Tam čeká nás dobrá zem za šlajsnou bez vraťáků,
 $D \quad A \quad D$
volají plavci, co ke dnu zvou,
 A
rudý slunce zapadá v kaňonech bez mastňáků,
 $D \quad A \quad D$
zní jejich vábení nad vodou.

4. Za třetí peřejí je kemp a hezký holky,
volají plavci, co ke dnu zvou,
jenom takhle kejvneš pádlem, holky ti daj' - vdolky,
zní jejich vábení nad vodou.

5. Sedmdesát tisíc je nás, už se šinem,
hó-hó, hó-hou,
až zbaštíme koňský buřty, nalejem se vínem,
hó-hó, hó-hou.

R: Ahoj, tak dejte jim ahoj a nechte je spát,
smolařský plavce, co ke dnu zvou,
ahoj, to poslední „ahoj“, co každěj měl rád,
[: [: zní jejich vábení nad vodou ... :] :]

55. Poplujem spolu (Samson & spol.)

1. Až spolu jednou poplujem ve dvou, bude to takhle k večeru,
 $E \quad F\# \quad H \quad E \quad H$
 $E \quad F\# \quad H \quad E \quad E^7$
budu ti zpívat „hurá“ a „vivat“ uprostřed vln a kamenů,
 $A \quad H \quad E \quad E^7 \quad A \quad H \quad E \quad E^7$
políbit tvá ústa prahnu, jenže na ně nedosáhnu,
 $F\#\text{mi} \quad G\#\text{mi} \quad A \quad H \quad E \quad A \quad H$
pro tuhleťu závalu neztrácím však náladu.

R: Políbím pádlo na hornom koncu, natáhnu pádlo k tobě vpřed,
 $A \quad A\text{mi} \quad E \quad E^7$
 $F\#\text{mi} \quad G\#\text{mi} \quad A \quad H$
v duši mi zazní tisíc zvonců, až na ten konec dáš svůj ret,
 $A \quad H \quad E \quad E^7 \quad A \quad H \quad E \quad E^7$
všichni lidi svoje zraky vyvalí jak tenisáky,
 $F\#\text{mi} \quad G\#\text{mi} \quad A \quad H \quad E \quad A \quad H$
„proč ta holka,“ křičejí, „kousá pádlo v peřejí?“

2. Až spolu jednou poplujem ve dvou, budu ti říkat básničky,
neboj se, nesním, vím, že tě nesním vyklopit mezi rybičky,
kdyby se to přece stalo, řeknu, že se stalo málo,
že ti sluší velice za uchem ta bělice.

56. Pojď ven (Samson)

R: Haló, pojď ven, mý myšlenky jsou jak ty hejna vran,
 $G \quad A\text{mi}^7 \quad \frac{A\text{mi}^7}{C} \quad D$
 $G \quad A\text{mi}^7 \quad \frac{A\text{mi}^7}{C} \quad D$
haló, pojď ven, je těžký se v tom zmatku hrabat sám.

1. Telefon na vrátnici naléhavě zvoní,
 $D \quad E^7 \quad A\text{mi}^7 \quad D^7$
 $D \quad E^7 \quad A\text{mi}^7 \quad D^7$
těch holek, co si myslí, že je možná pro ni,
 $G \quad A\text{mi}^7 \quad D \quad G$
haló, já daleko jsem.

*: Když nad domovem se tetelí jen horkej vzduch a stíny
 $A^7 \quad A\text{mi}^7 \quad G$
a chvíle smutný, pomalý,
 $A\text{mi}^7 \quad D^7 \quad G \quad E\text{mi}$
z oken zní ven křik zakletých srdcí a evergreeny,
 $A^7 \quad A\text{mi}^7 \quad D^7$
velký prázdno v duši, a co naplat, že to holkám sluší.

R: Z vesnických stavení do strání pily zvoní,
tam někde za kopcem, kde večer dřevem voní,
haló, jó, tam doma jsem.

*: Až nad obzorem se narodí den a hejna ptáků
jak rukou slunce zacloní,
až mysl má zakleje obrazy do oblaků,
bílej den zaplaší spleenya myšlenky začnou bejt nádherně
líný.

R: Haló, pojď ven, mý myšlenky jsou jako hejna vran,

57. Realstory (Samson)

1. Poznal jsem ho na plzeňském nádraží,
 kde jsem s partou přisedal,
 on v houfu holek stál, na kytaru hrál
 pár akordů, co někde okoukal,
 měl dlouhý vlasy a byl jejich král.
- R:** Kouřil trochu moc a proflámovat noc,
 to malej problém byl,
 celej den jen spal, do práce nevstával
 a na život si vždycky vypůjčil.
2. Byl to bezva čas a život velké špás,
 on snad s každým kámoš byl,
 jen stát ho neměl rád, že nechtěl pracovat,
 měl jinej nežli pětiletý cíl,
 tak soudce mu půl roku vyměřil.
3. Pak naplnil se čas, po vojně každé z nás
 svoje šrámy v duši skryl,
 s tím nesmířil se on, tureckej kamión
 ho za drátama v Chamu vyložil,
 jó, nebe italský byl jeho cíl.
- R:** Po něm se slehla zem a hrozně bylo těm,
 co neučesal čas,
 až jednou telefon a na drátě byl on,
 ze Spojených států zdravil nás.
4. „V Boisie firmu mám, tak někdy stav se k nám,“
 a já na větví z něj byl,
 „jak to, že pracuješ, dyť línej byls’ jak veš,
 to strašně rád bych nějak pochopil,
 co stalo se, kdo tě tak proměnil?“
- R:** „Jó, to máš asi tak, já prošel světa flák
 a svobodně si žil,
 když nemáš ani flok, je sto kiláků skok,
 co pěšky by ses dlouho plahočil.“
5. „Já chtěl jsem vidět svět a nepochopil hned,
 že jsem snílek bláznivej,
 že svět je jinačí, když prachy zatlačí,
 i když zas každéj den není ten nej-,
 a čím víc máš, tím víc jseš svobodnej,
 zdravím tě a stav se v USA!“

58. Rozpočítávadlo (Samson & spol.)

Na mý duši leží kámen vod zimy až do jara,
 že už nikdy nepoplavem po tvý vodě, řeko má,
 ty si bubláš v klíně lesů, moje láska nestárne,
 každou noc se budím v děsu, že tě někdo ukradne,
 je to tím, že vodní pánbůh má pazoury lepkavý,
 [: na koho ty ruce sáhnou, ten už se jich nezbaví ... :]

59. Second hand (Samson)

1. Jó, jen jsem přišel na svět, nikde nehrál žádněj band,
 světem vál, vál, vál novej trend,
 až později jsem zjistil, že plíny i povijan
 dodal k nám sám král Second hand.
- R:** Jak jsem rost’ z kočáru, i ty boty do páru,
 i ten čepec, hacafrak, a tu káču zrovna tak,
 říkal jsem si: to ta doba těžká je jak cent,
 světem vládl král Second hand.
2. A každéj chce mít dítě, co z něj vyroste docent,
 a i já měl bejt, no comment,
 jenže knížky školní přede mnou už někdo podepsal
 a byl vzdáleněj Disneyland.
- R:** Místo příma kačerů jeden zajíc v maléru,
 nu pagadi, kamandir, družina a Pionýr,
 mě chránil rudej bratr, v kině frčel Shatterhand
 a dál vládl král Second hand.
3. Popoběhla doba, pryč jsou Gustav i Klement,
 a jsem zápornej element,
 v Second handu oblíkám se, v Second handu jím,
 no a mám věčnej exkrement.
- R:** Těžko bych dál nějak žil, kdybych tohle připustil,
 vožením se, co by ne, ať nadvláda pomine,
 z pátý ruky ženskou mám, no žádněj happyend,
 [: a tak bye, bye, bye, Second hand. :]

60. Sčítáš každou chvíli (Samson)

1. G A_{mi}^7 D C
 G C G C
 Sčítáš každou chvíli, jako blázen sbíráš síly
 na cestě zblacený,
 G A_{mi}^7 D C
 G C G C
 v číslech život ztrácíš, pro ně žiješ, k nim se vracíš
 pro život ztracený,
 A_{mi}^7 D^7
 ten bič si pleteš jen ty sám
 H_{mi}^7 E^7
 na sebe, no a taky na svý známý,
 A_{mi}^7 H_{mi}^7
 je z majetků a věcí a stává se ti klecí,
 A_4^{sus} A^7 D
 [: v ní buď sám, ne s námi. :]
 G A_{mi}^7 C D^7 G
R: Trochu jsi nám zestárnul záhy a v propadlišti času zmizel,
 A_{mi}^7 C D^7 G
 rozešly se i naše dráhy a cizí je ti každá svízeľ,
 E_{mi} C D E_{mi} C D
 piješ do bezvědomí, když tě tíží svědomí,
 E_{mi} C D A_{mi}^7 D
 i písně málo zpíváš a za sebe se nepodiváš.
2. Sčítáš každou chvíli, jako blázen sbíráš síly
 na cestě zblacený,
 ráno špatně vstáváš, chodíš pít, však vyděláváš,
 málokdy zasněný,
 jak je to dlouho, co jsi hrál
 a o volnosti chodil zpívat s námi,
 co se to s tebou stalo, i nás to pěkně vzalo,
 [: už jsme jen tví známí. :]
 G A_{mi}^7 D C
*: Sčítáš každou chvíli, jako blázen sbíráš síly
 G C G
 na cestě zblacený ...

61. Sedmnáctého listopadu (Samson)

1. G H_{mi} E_{mi}^7 G C $A_{mi} D^7$
 G H_{mi} E_{mi}^7 G C $A_{mi} D^7$
 Až nám smůla naprší a ticho sedne do uší, tak vejdi,
 E_{mi} D A_{mi} D^7
 svoboda má ztracená, holka moje bez věna, tak vejdi,
 E_{mi} D A_{mi}
 věrná milá tuláků, stará hrozbo hlupáků, vejdi dál,
 umazaná od frází, ptej se, komu neschází
 D G H_{mi} E_{mi}^7 D^7
 z těch, kdo tě znal, z těch, kdo tě zval.
2. Zmizelas' jak za vraty vdaný krásky copatý, má milá,
 pravdo, kde zvoní tvůj smích, prý za dráty na kopcích, kdes'
 žila,
 pořád dlouze hledaná, i když nemilovaná na přání,
 vzbudí horu rytířů, kdo tě prodá verbířům
 na spaní, na spaní.
 A_{mi} G $\frac{G}{F\#}$ E_{mi} $\frac{E_{mi}}{D}$
R: Kdo ví, kdo vás obě shání a není sám,
 A_{mi} G
 posedlý jediným přáním pozvat vás k nám.
3. Kampak že vás zaselí naši chlupci veselí, kdo poví,
 vzpomínají pořád mív v dlouhé honbě za štěstím, no a neví,
 s pivní pěnou ve vouse, s životem když nervou se, že dojel
 vůz,
 v uších tóny křídlovek, kolem spěchá jiný věk,
 jiný blues, jiný blues ...

62. Strom (Samson)

1. C D_{mi}
 Už jako kluk já měl rád les,
 G
 stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával,
 C D_{mi}
 v něm z dálky vlak i ze vsi pes
 G C
 zněli tak zvláště, že si vzpomínám i dnes.
 D_{mi}
 Jó, to byl čas mejch jahodovejch vin,
 G
 odřenejch loktů a kalhot od malin,
 C D_{mi}
 slunečnejch rán, strýčků a tet,
 G C
 pohledů z korun stromů dolů na náš svět.
2. A najednou jsem o kus dál
 a z toho lesa zatím skoro půlka stojí,
 jen lidí pár z těch, co jsem znal,
 je ještě naživu, a svět se točí dál.
 A stromů mív a lidí pořád víc
 rodí se do světa a smutně musím říct,
 určítej řád že už je v tom:
 tři blbci povstanou za jeden padlej strom.
3. Jó, kdyby zdál se smutnej svět
 někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí,
 já pochopil: nic nejde hned,
 co zkažíš za chvíli, to spravuješ pár let.
 A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
 já každou vlastní blbost draze zaplatil,
 tak když tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom,
 jó, když tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom!

63. Stejně už nezavolá (Samson)

1. Ami^7 Emi^7
 Vodou do dlaní, to kvůli vstávání,
 Ami^7 Emi^7
 víčka opuchlá cestou na ranní,
 Dmi Emi
 to káva nespraví, ani dvacka cigaret,
 F G
 rozchod se neslaví, není co zapíjet.
- R:** C G C F
 Stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,
 C Dmi G^7
 zvyklá je na hádky, stará na pohádky dávno,
 C G C F
 stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,
 C
 od vína sklenice prázdná jak ložnice ráno,
 Emi Ami F G C
 roztržka nad úsvitem, urážky, lítost a křik,
 Emi Ami F Emi Dmi
 napětí krouží bytem, bouchání dveří a vzlyk,
 F Emi G G^7
 bouchání dveří a vzlyk,
 C G C F
 stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,
 C G C
 ve dveřích nechal klíč a potom zmizel pryč ráno.
2. Hřeben do vlasů, zvyklá na krásu,
 den je jako noc, čeká na spásu,
 jestli zazvoní telefon, je klid,
 káva nevoní, čeká prázdný byt.

R:

64. Tebe hledám (Samson)

1. D D^7 G D
 Už od ranního vstávání mě dělí chvíle jen,
 Emi^7 A^7
 pojedou jako vždycky do strání aspoň na víkend ven,
 D D^7 G D
 přes tejden totiž našetříš tak na jídlo a vlak,
 Emi^7 A^7 D
 jsou mraky těch, co nesou stejnej kříž a žijou zrovna tak.
 G A^7 Hmi E
- R:** D G D G D
 má milá, tebe hledám, tebe hledám.
2. Já nikdy chudák nebyl jsem a nebyl ani nej-,
 žiju, jak umím, každěj boží den a občas bejvám zlej-,
 asi mi chybí mý druhý já na cestě za štěstím,
 našli ho jiní, těžký se to zdá, za ním se trmácím.
 G D G D
- R:** + tebe hledám, tebe hledám ...

65. Tak to chodí (Samson)

1. C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{Ami}{G}$
 Ulice vdává svý okatý louže,
 $\frac{D^7}{F^\#}$
 ženich už setřás' poslední list,
 G C Ami
 jak Harlekýn chrastí a pomalu klouže,
 D^7 $Fmi(G)$
 to naivní holky neuměj'snýst.
2. Pod okny cinká svatební průvod,
 popelář zvrátil plechovou číša,
 i když se opil a neměl důvod,
 byl jejich lásce o něco blíž.
- R:** C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{Ami}{G}$
 Srdce mi svírá to svatební drama,
 $\frac{D^7}{F^\#}$
 nemohou k sobě tam ani zpět,
 G C Ami
 ono to chodí i mezi náma,
 D^7 G
 ono to chodí, co stojí svět,
 C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{Ami}{G}$
 listí a louže, svatební drama,
 $\frac{D^7}{F^\#}$
 nemohou k sobě tam ani zpět,
 G C Ami
 ono to chodí i mezi náma,
 D^7 G C
 ono to chodí, co stojí svět,
 $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{Ami}{G}$
 ono to chodí i mezi náma,
 $\frac{D^7}{F^\#}$ G C
 ono to chodí, co stojí svět.
3. Obzor jak skrývá svý ryšavý pouta,
 v hospodských ložích málo je míst,
 vítr mi zní jako děravá loutna,
 když v povadlým listí učím se číst.
4. Okna už svítí a bez oken třída
 a já co ženich taky jsem měl
 na stole lístek, povadlý křídla,
 když jsem tím listím od tebe šel.

R:

66. Temný vody (Samson & spol.)

1. *Ami F Ami*
Temný vody před námi v ocelovém krunýři
G C E
nepoznaly svítání, hvězdy se v nich nezhlíží,
Ami F Ami
chraň si duši ubohou, bílá je a nevinná,
G F Ami G E Ami G
kdo ví, co se pod vodou v temných vodách ukrývá.
C D C D
- R:** Co se v tůni skrývá, chvátej od ní dál,
Ami C E
divnou píseň zpívá, kdo u ní stál.
2. Vítr v tůni neleží, dokola je černá noc,
ticho s černou otěží, který volá o pomoc,
kdo sem hodil trápení, už se ho bát nemusí,
ústa už jsou zavřený, bez muziky umřu si.
- R:**
3. Ráno slunce vychází, pálí trávu zmuchlanou,
temný vody pod hrází navždy chladný zůstanou,
pálí slunce do květů, temná tůň se nehýbá,
stýská se jí po létu, před kterým se zavírá.
- R:** Co se v tůni skrývá, smích nehybný,
smích, co uhasíná tmou dlouhých dní.
4. Až přijde na břeh večer zeleně, skloň se k vodám potají,
na hladinu ucho dej, temný vody zpívají,
zpívaj' písně duhový tomu, kdo je poslouchá,
tomu, kdo se nebojí, tomu, kdo je pofouká.

67. Už to nenapravím (Samson)

- G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G*
R: Vap tap tap ...
Cmi F
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
G# G G7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
Cmi F
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
G# G G7
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.
C7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Fmi
že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
Bb G
zadní otevřená, zadní otevřená,
C7
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
Fmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
Bb G
že jsi unavená, ze mě unavená.
- R:**
2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, ne-
vím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.
- R:**

68. Vandrovní (Samson)

- A*
1. Svět byl krásnej, umytej,
Hmi
jak pěkná holka, co má dvacet,
D
a já sám celtou přikrytej
E7 A D A
chystal se dál, pročpak se vracet.
2. Petr nás máchal celou noc
a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc
daleko dřív, než přišel den.
- F#mi C#mi D A*
R: Bylo to postý a jako prvně znovu,
F#mi C#mi D A
znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu,
F#mi C#mi F#7 Hmi
spali jsme pod stromy v čekárnách podél dráhy,
H7 E7
promrzlí doufali, že rozední se záhy.
3. Les kouřil jako ranní čaj
a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj,
trpěl jsem jednou ze svých nálad.
4. Pak píseň napsal na papír,
kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr, slepýš, pyl,
jen smutek, že už musím domů.

R:

69. Vánoční (Samson)

1. $\begin{array}{cccc} G & & C & G \\ \text{Čtyři dny vzal jsem si z domova volno,} \\ C & G & Hmi & Ami D \\ \text{blíží se večer a vzduch voní sněhem,} \\ G & & C & G \\ \text{voda se změnila na nepovolno,} \\ C & G & Hmi & Ami D \\ \text{myšlenky uhání svátečním během.} \end{array}$

R: $\begin{array}{cccc} Ami^7 & G\#maj^7 & C & G\#maj^7 \\ \text{Za chvíli vánoce rozsvítí stromky,} \\ Ami^7 & G\#maj^7 & C & G\#maj^7 \\ \text{to jako symbol, že dny budou delší,} \\ Ami^7 & G\#maj^7 & C & G\#maj^7 \\ \text{věže jsou bílé, Ladovy domky,} \\ Ami & & D & \\ \text{málokdo svatvečer spojuje se mší.} \end{array}$

2. Do hluku ulic zazní pár koled
z krámků, kde prodávaj' noty a desky,
v úpravách orchestrů začínaj' bolet,
vždyť samy o sobě zněly tak hezky.

R: Ještě než Ježíšek roznese dárky,
když jsem byl malej, tak Děda Mráz nežil,
zazpívám do ticha sálu jak z dálky,
se mnou i zvony na kostelních věžích.

3. Hotel, kde přespím, má v přízemí stolky,
na stěnu za obraz nacpali jmelí,
haléře neplatí, jen pojdte, holky,
tuzéry zamáznou vánoce celý.

R: Pokoj je zařízen po česku, skromně,
to na vás dýchnou padesátá léta,
při pivu zkusil jsem pro vás i pro mě
písničku napsat, už chybí jen věta.

4. Už jenom tři dny mám z domova volno,
blíží se ráno a jen lampy svítí,
voda se změnila na nepovolno,

$\begin{array}{cccc} C & G & C & G \\ \text{[: spánek mě lapil jak rybář svou sítí. :]} \end{array}$

70. Vodácká holka (Samson & spol.)

1. $\begin{array}{cccc} D & Emi & G & A \\ \text{Když vlny se valí a peřeje řvou} \\ D & & Emi & G A \\ \text{a šutry z nich civí jak sůvy,} \\ D & Emi & G & A \\ \text{loď praská a umrlčí zvon bije tmou,} \\ D & & Emi & A D \\ \text{tak řekni, kdo pomoct ti umí.} \end{array}$

*: $\begin{array}{cccc} Hmi & F\#mi & G & D \\ \text{Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,} \\ Hmi & F\#mi & A D & \\ \text{pak ječí jak staženej z kůže,} \\ Hmi & F\#mi & G & D \\ \text{že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,} \\ E & & A & \\ \text{co za každý cvaknutí může.} \end{array}$

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

R: $\begin{array}{cccc} G & Hmi & A & D \\ \text{Tu vodáckou holku si navěky nech,} \\ G & Hmi & A D & \\ \text{netop ji, nezaháněj,} \\ Emi & Hmi & F\#mi & Hmi \\ \text{svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,} \\ Emi & D & E & A \\ \text{svý strachy, svý prachy, svúj poslední dech} \\ D & Emi & A & \\ \text{jí poctivě odevzdávej} \\ D & Emi & G A D & \\ \text{a lásku za lásku dávej.} \end{array}$

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni „jdem dál“
a na pádlo polož jí růži.

R:

71. Vítr (Máci)

1. Jak vítr volný jsem, co fouká do polí,
jak Londonův Bílý den, vrabci a sokoli,
hm, sokoli, volný jsem jak sokoli.
2. Tak volnou mysl mám vysoko v povětrí
a občas bývám sám a křídla nešetřím,
hm, nešetřím, bývám sám a křídla nešetřím.
- R: Kdo se bojí, snadno spadne, odvážnému štěstí přeje víc,
létám v noci, létám za dne, ve dne slunce, v noci půlměsíc,
z té výšky se zdají malé starosti a mūra netlačí,
na papír pak píšu stále verše, dokud ruka postačí.

3.=1.

4. Jak listy na podzim když z výšky padají,
tak měkce jako stín se snáším potají,
hm, potají, jako stín se snáším potají.

R:

72. Vlci (Samson & spol.)

1. Když na pláních se stmívá, zní vytí smrtící,
krb hlídej, moje milá, a láduj ručnici,
to vlků smečka hladová už sto let nesmí spát,
za trest, že snědla pastora, co vlky měl tak rád.
- R: V pustejch pláních věčný zimy bloudí sedm vzteklejch vlků,
nemaj' rádi zpěv a rýmy, jsou nervózní jak pes.
2. Když zlatokop si kopne, hned vlkům stoupne tlak,
když kopne potmě do pně, tak vlky trefí šlak,
divoká zvěř, co je k jídlu, hopsá sobě po lese,
jen vlk má nervy v kýblu, nežere a třese se.
- R: V pustejch pláních věčný zimy bloudí sedm vzteklejch vlků,
nemaj' rádi zpěv a rýmy,
a pro toho nejmladšího rytmus jako kdyby ani nebyl, debil.
3. Ty vlky pošle k Pánu prej čistá panna jen,
když nevrátím se k ránu, tak s flintou vyjdi ven,
mejch kostí spatříš hromádku a sedm vlků kol,
ty kosti seber do šátku, však dřív ty vlky skol.
- R: Uposlechla nočních plků, vyšla spasit sedm vlků,
střelila, a za pět vteřin sežrali ji včetně peřin,
jak mohla bejt čistá panna, když mě tolik milovala
v pustejch pláních na Klondiku v tý zatracený zimě?

73. Vodácká odborná (Samson & spol.)

- *: Mezi proudy, mezi proudy, naše dlouhý lodi bloudí,
v loubí poutník roubí vor,
v poutech touhy oči poulí, jak ty dlouhý lodi bloudí,
poslouchá náš rozhovor:
1. Loďák, zabalák, vracák, hák, bevarax, bagáž, líh,
zavírák, votvírák, táborák, epoxyd, laminát, klíh,
kontra, porcelán, traverz, bort, ve šlajsně nesraz vaz,
spáchá zabalák mokrej mord na tom, kdo nezabral včas.
2. Koňadra, kolejda, komínky, špricky, kanystr, flastr, šprajc,
sekera, pilka, sirky, třísky, na břehu kouká zajc,
citera, niněra, bendžo, bum, basa a kytary hlas,
kofola, rokola, budvar, rum, západ a zrzavej vlas.
3. Peřeje, kurděje, leje, zle je, koleje, voleje, les,
singl, debl, triangl, bágel, mēlčina, svačina, jez,
zátoky, potoky, slapy, chlapi, léto se nevrací,
oheň, povodeň, mraky, prachy, „vemte mě, vodáci!“

- *: Kdo tu píseň nedovede, tomu to holt nepojede,
ať se stydí v hospodě a zdálky mává na lodě,
kdo se vyzná v tomto hitu, ten bude mít autoritu,
tomu věnec budiž dán, ten je vody pán!

74. Vojenská (Samson)

1. $\frac{C}{C}$ $\frac{Dmi^7}{G}$ Emi^7 C C_{sus4} C
 Na kavalec pad' jsem na záda
 $\frac{Emi^7}{C}$ $\frac{Dmi^7}{G}$ C C_{sus4} C
 se vzpomínkou na civilní zvyky,
 $\frac{Dmi^7}{G}$ Emi^7 C C_{sus4} C
 co chlapa vlastně všechno napadá,
 $\frac{Emi^7}{C}$ $\frac{Dmi^7}{G}$ C C_{sus4} C
 když od holky je přes půl republiky,
 $\frac{Emi^7}{C}$ $\frac{Dmi^7}{G}$
 „život nejsou jenom lásky,“ včera tvrdil jeden pán
 F $\frac{Emi^7}{C}$ $\frac{Dmi^7}{G}$ C C_{sus4} C
 a mimovolně rukou blejskal hvězdy,
 $\frac{Dmi^7}{G}$ $\frac{Emi^7}{C}$ C
 v duchu počítal jsem do sta, oči dokorán,
 $\frac{Emi^7}{C}$ $\frac{Dmi^7}{G}$ C C_{sus4} C
 a díval se mu přes ramena ke zdi.
2. Na zeď někdo napsal „Honza Zuzanu má rád“,
 no, a to je právě tvoje jméno,
 to se mu to mluví, když večer půjde spát
 domů se svou právoplatnou ženou,
 on miluje svou práci a pevný denní řád
 a mě čím dál, tím víc svrbí dlaně,
 jakpak k tomu přijdu, že já mám mít rád
 místo tebe mundur a své zbraně.
3. Milovat se přece nedá na povel
 a do hlavy mi nikdo nevidí,
 je to vlastně směšný, že se těším na befel,
 tam rozdávaj' pozdravy od lidí,
 každá tvoje řádka je pro mne pevný bod,
 že náhoda i rozum život řídí,
 proč milovat kus kovu, stejnokroj a pár bot,
 místo toho mám rád prostě lidi.

75. Vyznání (Samson)

1. D $F\#mi$ G D
 První vydání bylo blond, ještě neotřelé, jak se říká,
 G D Hmi
 když to s knihou srovnám, můžu říci, že tak,
 Emi^7 A^7
 jak když čern tiskařská voní,
 D $F\#mi$ G D
 jako když literární fond podpořil začátečníka,
 G D Hmi
 váhání zákazníka: pardon,
 Emi^7 A^7
 já jsem přišel pro jinou, ne pro ni,
 G $F\#mi$ Emi D Emi
 stejně tak má půvab svůj první „smím prosit“
 A^7
 a neuměle nalíčené obočí.
- R: D Emi
 Jsi jak ta nejkrásnější knížka, kterou jsem kdy přečet',
 Emi^7 A^7
 klenot, kterému nic nechybí,
 G $F\#mi$ Emi D
 každý kritik rád by recenze psal
 Emi^7 A^7
 na takové dílko, hned se zalíbí,
 D Emi
 každou knížku někdo napsal, a tomu pak patří
 Emi^7 A^7
 sláva za to, že ho múza políbí,
 G $F\#mi$ Emi D
 u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
 Emi A^7 D
 že mi autor vůbec nechybí.
2. Druhé vydání, zlatej věk, mladá kráska, to lehce se pozná,
 šaty - motýlí háv, hlavu pyšně jak páv,
 úspěchy, a každý hned se otočí,
 taky v básni je třetí zpěv, autor zkušený světu se dozná
 ze své lásky, kdopak pozná,
 co je pocit a co rutina, co počít,
 z pultů sbírka mizí, slavné jméno stačí,
 v tomhle se však knížka s ženou liší.
- R: G $F\#mi$ Emi D
 + u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
 Emi A^7 D
 že mi autor vůbec nechybí ...

76. Zimní (Samson)

1. A A_{sus4} A A_{sus4}
 V očích řežou ostrý šponky větru,
 A Hmi
 k televizím usadil se svět,
 D A
 kámoš sirkou zapálil si Petru,
 H^7 E
 sníh, co ráno napad', dávno zhněd'.
- R:** A Hmi
 Na lukách, na polích leží umazanej sníh,
 D A $C^\#mi$ Hmi E
 naše oči bloudí krajem a my zpíváme a hrajem,
 A Hmi
 navečer, po nocích, co je a co není hřích,
 D A $C^\#mi$ Hmi
 hlučná banda tichejch bláznů cestou v nočním liduprázdnu
 D A E_{add9}
 po kolena v závějích.
2. Půlnoc je jen deset kilometrů,
 místo, kam se ničím nedá jet,
 cítím teplo vlněného svetru,
 hřeje, jako bych si ho sám plet'.

R:

77. Zůstali jsme doma II. (Anděl, Mikuláš a Čert) (samson)

Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek

1. C F^9 C F^9 C F^9
 Sto barevnejch slov nám na cestu svítí,
 C F^9 C F^9 C $\frac{Dmi^7}{C}$ G
 sto barevnejch vět a lákavej cíl,
 C F^9 C F^9 C F^9
 prej až celej svět sám za nos se chytí,
 C F^9 C F^9 C F^9 C F C
 to pak nejpozději hned svůj dostanem díl.
- R:** C $\frac{Dmi}{C}$
 Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,
 C
 škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest,
 $\frac{Dmi}{C}$
 co je všech rohatých, co se snaží tě svést,
 F $\frac{Emi}{C}$ $\frac{Dmi}{C}$ $\frac{Emi}{C}$ $\frac{Dmi^7}{C}$
 s walkmanem na uších bučí „Like nothing you've ever heard“,
 že dárky přinese Čert, dárky přinese Čert.
 C F^9 C F^9 C F^9 C
 sto barevnejch slov, sto barevnejch slov.
2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá
 a marně odvahu sbírám, jak nahlas je říct,
 můj havraní strach, strach o kousek syra,
 je větší než stud, že jsem neřekl nic.
- R:** Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
 zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
 voňavý opiát, abys klidněji spal,
 sneží, sneží, ještě fousy, mitru a plášť,
 přijde Mikuláš, možná přijde Mikuláš.
3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
 tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
 a přes vysoký plot holky smějou se z pláží,
 že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.
- R:** Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
 a co je lží, co ještě musíme snést,
 jediným znamením je tvoje čest,
 sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned,
 můžem zachránit svět, můžeš zachránit svět.
- R:** Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
 a co je lží, co ještě musíme snést,
 jediným znamením je tvoje čest,
 sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned,
 můžeš zachránit svět, můžem zachránit svět.

78. Zůstali jsme doma I. (samson)

Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek

1. $C F^9 C F^9 C F^9$
Sto barevnejch slov nám na cestu svítí,
 $C F^9 C F^9 C \frac{Dmi^7}{C} G$
sto barevnejch vět a lákavej cíl,
 $C F^9 C F^9 C F^9 C F^9$
prej až celej svět sám za nos se chytí,
 $C F^9 C F^9 C F^9 C F C$
to pak nejpozději hned svůj dostanem díl.
- R:** $C \frac{Dmi}{C}$
Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,
 C
škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest,
 $\frac{Dmi}{C}$
co je zdí, co je ploch, smutnejch pomníků slov,
 $F \frac{Emi}{C} \frac{Dmi}{C} \frac{Emi}{C} \frac{Dmi^7}{C}$
zatím nám na záda prší a nespraví střechu a krov
 $C F^9 C F^9 C F^9 C$
sto barevnejch slov, sto barevnejch slov.
2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá,
marně odvahu sbírám, když nevím, jak říct,
že můj havraní strach, strach o kousek sýra
byl větší než stud, že jsem neřekl nic.
- R:** Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
prší a venku se setmělo a nechce se ven do ulic,
doma nás zůstalo víc, doma je nás zas víc.
3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
a jen vysoký plot náš tichý zpěv stráží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.
- R:** Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je zdí, co je lží i třeba uprostřed měst,
jediným znamením je tvoje čest,
za krk nám krvavě prší, podej mi ruku teď hned,
je jen jediný svět, je jen jediný svět.

79. Z mého života (Samson)

1. $Ami Dmi^7 E Ami$
Než zavládne blahobyť, tak ne, abysis pískal,
 $Dmi^7 E Ami$
a koukej čestně oznámit, co nečestně kdo získal,
 $Dmi^7 G C$
ten, kdo nemá vyšší cíle, správně (snadně) nežije,
 $Dmi^7 G E$
člověk žije pro společnost, proto tady je,
 $Ami Dmi Ami$
všichni budou šťastně žít, jak v ráji, neřkuli,
 $Dmi Ami E Ami$
a všechno jednou budem mít, až se čas překulí.
- R:** $Dmi^7 G C$
Jó, to mi bylo šest, já seděl v první lavici
 $Dmi^7 G E$
a tohle všechno říkal náš pan hodnej řidičí,
 $Ami Dmi Ami$
pak byla velká přestávka a já za paďana
 $Dmi Ami E Ami$
jsem svačil mlíko vod krávy s třema houskama.
2. A na Západě žije člověk, co haraší zbraní,
pak už je tam jen velká louže a zlí lidé za ní,
ještě tyhle poučení v hlavě mi zněly,
a ráno u nás pod okny už tanky duněly,
tak popadnul jsem kraťasy a běžel před vrata,
kde chlap v podivným mundúru nám říkal „rebjata“.
- R:** Jó, to mi bylo dvanáct pryč a já už rozum bral,
všichni moc smutně koukali, proč, to jsem nechápal,
vždyť byly přece prázdniny a zrály jahody
a divný trampí na garmošky hráli u vody.
3. Ó, zazni, písni vznešená o vrozené nám práci
a o tom, že se vyhýbat jí příliš nevyplácí,
já neměl vlastně ani čas očuchat rachotu,
a už jsem pochodoval na cvičáku u plotu,
v době, kdy jsem moh' pracovat a méně zahálet,
válel jsem se v krytu při přípravě na nálet.
- R:** Jó, to mi bylo sotva dvacet a já s údivem
jsem nechápal, proč, když mám volno, nemůžu jít ven
a proč mi velí člověk, jehož hlavní předností
jsou neomezitelné meze omezenosti.
- 4.=1.
- R:** Tak to mi něco připomíná, ruce svírám v pěst,
vždyť nejsem v první třídě, no a je mi dvacet šest,
mám dojem, že si v televizi dělaj' legraci,
když krásnej chachar v obleku káže vo práci.
5. Říkal už můj děda, když jsem na poli ho vídal,
hladovejch slov že se ještě nikdo nenasnídal,
i když se doba změnila, hloubš je do kapsy
a pivo stojí, co dřív stával frňan Metaxy,
volnou tvorbou cen se práce snadno posvětí,
zjistíme tak jen, kolik měl Babinskěj dětí.
- R:** Jó, je mi třiatřicet, a taky mi jasný je:
kde vládnou prachy, končí každá ideologie,
vždyť už směje se nám celej svět, jací jsme hlupáci,
platíce za propagandu víc nežli za práci.

80. Železná neděle (Samson)

1. $C \quad G \quad Dmi \quad G \quad C$
 $G \quad Dmi \quad G \quad Emi \quad A^7$
Večer si lehnul do noci jak holka, co na to má,
koupit si další půldeci a být nerozumná,
 $Dmi \quad G \quad Emi \quad A^7$
začala železná neděle, hledám ti nějaký dárek,
 $Dmi^7 \quad G \quad F \quad G \quad C$
duchové sklepů vesele šli do bistra na pohárek.
- R:** $Dmi^7 \quad G^7$
Mám volnou chvíli, pár dnů, letní čas,
 $Emi \quad A^7$
po zemi náhradní díly na cokoli z nás,
 $Dmi \quad G^7 \quad C$
na slzy svý holky parádní rám, díky, madam.
2. Tramvaj má asi svačinu, v termosce cejlonskej čaj,
nechat se chytit při činu zloději šanci teď maj',
jak hledač pokladů záhrobí ve střepch vitrín muzea
hrabu se ve starým nádobí pod křídly smutnýho anděla.
- R:**
3. Z oblohy volaj' letnice, flamendrák dopil svůj čaj,
smeťák je poslední stanice, co všichni důvěrně znaj',
začala železná neděle, ty věci jako duše u lidí
oranžoví andělé [: zametou a uklidí. :]

81. Země nikoho (Samson)

1. D
 Emi
Za strání porostlou planým vínem
je z kamenů na potoce hráz,
 A^7
tam začíná, skryt borovým stínem,
 D
do země nikoho sraz.
2. Území pro náhodný známý,
naivní a poctivej svět,
kde světákům z bot čouhá kus slámy
a víly nesvedeš hned.
- R:** $D \quad Emi^7 \quad A^7 \quad D$
 $Emi^7 \quad A^7 \quad D$
Je loukou plnou rozkvetlých sluncí a možná něco, jako je mech,
i tůněmi, kde číhají sumci v tvých snech,
 $Emi^7 \quad A^7 \quad D$
ta zem neleží za velkou louží, je pro všechny a není to stát,
 $Emi^7 \quad A^7 \quad D$
zem nikoho a každému slouží, kdo má lidi rád,
 $Emi^7 \quad D \quad Emi^7 \quad A^7 \quad D$
ohohó ...
3. Máš-li místa na duši bílý,
kam zatím život ti nedosáh',
ač zkouší vejít každičkou chvíli
s inkoustem na manželkách.
4. A pakliže ty místa tam zbyly,
i navzdory těm, co mají zlost,
i navzdory těm, co všude byli,
jsou do země nikoho most.
- R:**

82. Zbylo pár starých přátel (Samson)

1. $G \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G} \quad D^9 \quad G$
 $E \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G} \quad D^9 \quad G$
Zase jeden den, slunce sešlo do přízemí,
přes prach za oknem bílou hlavu zlatí,
 $E \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G} \quad D^9 \quad G \quad E$
úsměv po mandlích se u kalendáře ztrácí,
 $Ami^7 \quad Emi \quad Ami^7 \quad D$
statistika dnů v žití minulých.
- R:** $D \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G}$
 $D^9 \quad G$
Zbylo pár starých přátel z dávno prošlých let,
 $E \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G}$
 $D^9 \quad G$
čas malíř, v obličejí obraz stáří,
čelo je přeorané pole, vrásek změt,
ukáže, že se blíží září,
 $E \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G}$
 $D^9 \quad G$
oheň se z oka ztratil, prázdnota a šed',
zdlapak touhy došly naplnění,
 $E \quad Ami^7 \quad \frac{Ami^7}{G}$
 $D^9 \quad Emi^7 \quad Ami^7$
v parcích a po hospodách zkouší svou paměť,
mluví, a přece jsou jak němí.
2. Na Nový rok pár přání, co už nepohladí,
kolik je kdo stár, v duchu spočítá,
vnuků pět či šest a bůhví, kde jsou mladí,
pár fotek zežloutlých, s tím nostalgický stesk.
- R:**

83. Zůstaň (Samson)

1. C
 $Dmi \quad Dmi^{maj7} \quad Dmi^7 \quad Dmi^{maj7} \quad Dmi^7$
Zůstaň, jaká jsi, jako je počasí,
zelená jarní tráva,
zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
 G^7
z cukráren voní káva.
2. Zůstaň, napíšu do novin,
láska oceány přeletěla, ty mi dlouho vydržíš,
zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
chci, abys na svět zapomněla, zůstaň.
- R:** $F \quad Emi \quad Dmi \quad G \quad C$
 $Ami \quad Dmi \quad G$
Mám trochu strach, že se most mezi mnou a tebou zřítí,
proud pospíchá, převozník červenou lampou svítí, svítí.
3. Zůstaň, se smíchem zacházíš,
jak by sis ho vymyslela a byl to tvůj první objev,
zůstaň, střevíčky protančíš, když ke mně pospícháš,
chci, abys na svět zapomněla, zůstaň.
- R:** $Dmi \quad Dmi^{maj7} \quad Dmi^7 \quad Dmi^{maj7} \quad Dmi^7$
 $G^7 \quad C$
3.=1. + zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
z cukráren voní káva, zůstaň ...

1. samson	A já pasu v Arkansasu	1
3. Samson	Balónek	1
5. Samson	Ber nebo dej	1
4. Samson	Blond holka	1
6. Samson	Cestou do Strážnice	2
8. Samson	Curriculum vitae	3
9. Samson	Dagmar	3
10. Samson	Divadelní bosanova	4
12. Samson	Divoký peřiny	4
15. Samson	Emigrantův valčík	5
17. Samson	Frajer	6
19. Samson	Helen	7
18. Samson	Hraju dál	6
23. samson	Já jsem Sammy z Alabamy	8
22. Samson / Huberták	Jako já	7
24. Samson	Já namaloval dům	8
20. Samson	Jaro	7
25. Samson	Já vedu svou	8
21. Samson	Ježíšek	7
26. Samson	Karneval	8
27. Samson	Karolína	9
28. Samson	Katce	9
29. Samson	Kdo napsal ještě kratší píseň	9
30. Samson	Kdo ví, co bude pak	9
31. Samson	Kdo ví	10
33. Samson	Laciný víno	11
32. Samson	Léto	10
35. Samson	Mé milé	12
34. Samson	Místa	11
37. Samson	Moc vyhlížíme vzhůru	12
39. Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek	Naděje a touhy	13
38. Samson	Nádraží	13
40. Samson	Na konečné stanici v pět	14
43. Samson	Na útěku	14
41. Samson	Nepište stížnosti na básníky	14
42. Samson	Nic tolik nebolí	14
45. Samson	O té velké cestě vpřed	15
46. Samson	Partáci	16
49. Samson	Podnájem	17
51. Samson	Pohoda	18
53. Samson	Pojďme spát	18
56. Samson	Pojď ven	19
50. Samson	Polopravda o hrubé mouce	17
48. Samson	Poslední kabriolet	17
47. Samson	Průšvihovej den	16
57. Samson	Realstory	20
60. Samson	Sčítáš každou chvíli	21
59. Samson	Second hand	20
61. Samson	Sedmnáctého listopadu	21
2. Samson & spol.	Až mi bude dvacet let	1
7. Samson & spol.	Černá lodice	2
11. Samson & spol.	Dálko daleká	4
14. Samson & spol.	Ej, háčku I.	4
13. Samson & spol.	Ej, háčku II.	4

16.	Samson & spol.	Franta a pádlo	5
36.	Samson & spol.	Modlitba vodáka	12
44.	Samson & spol.	Obluda	15
52.	Samson & spol.	Píseň pro šedivou hlavu	18
54.	Samson & spol.	Píseň smolařskejch plavců	19
55.	Samson & spol.	Poplujem spolu	19
58.	Samson & spol.	Rozpočítávadlo	20
66.	Samson & spol.	Temný vody	23
72.	Samson & spol.	Vlci	25
70.	Samson & spol.	Vodácká holka	24
73.	Samson & spol.	Vodácká odborná	25
63.	Samson	Stejně už nevolá	22
62.	Samson	Strom	21
65.	Samson	Tak to chodí	22
64.	Samson	Tebe hledám	22
67.	Samson	Už to nenapravím	23
68.	Samson	Vandrovní	23
69.	Samson	Vánoční	24
71.	Máci	Vítr	25
74.	Samson	Vojenská	26
75.	Samson	Vyznání	26
82.	Samson	Zbylo pár starých přátel	29
81.	Samson	Země nikoho	29
76.	Samson	Zimní	27
79.	Samson	Z mého života	28
77.	samson	Zůstali jsme doma II. (Anděl, Mikuláš a Čert)	27
78.	samson	Zůstali jsme doma I.	28
83.	Samson	Zůstaň	29
80.	Samson	Železná neděle	29